పుస్తకం ఓ నేస్తం

– పద్మవల్లి

నెలనెలా మీ కోసం.. ఓ మంచి పుస్తకం

Calling me home

జిందగీ తేరే ఘమ్ నే, హమే రిస్తే నయే సంఝాయే
మిలే తో హమే, ధూప్ మే మిలే, ఛావ్ కే ఠండే సాయే
(జీవితం లోని దుఃఖం కూడా కొత్త అనుబంధాలను నేర్పిస్తోంది
మండుటెండల్లోనూ చల్లని ప్రేమ స్పృశిస్తోంది)

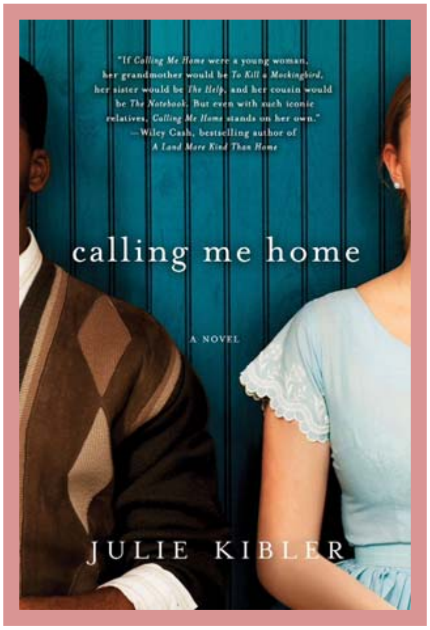

ఏ సమస్యలు లేకుండా ఎవరి జీవితమూ ఉండదు. కొందరు చిన్న సమస్యలకే గడ్డిపోచల్లా ఊగిపోతే, అతి కొద్దిమంది ప్రళయాన్ని లోపల దాచుకుని కూడా, ధ్వజస్థంభంలా నిబ్బరంగా నిలబడగలుతారు. ఒక్కోసారి మన సమస్యలకి పరిష్కారాలు, ఎదుటివాళ్ళ అనుభవాల నుంచీ దొరుకుతాయి. ముఖ్యంగా జీవితపు అనుభవాలతో పండిపోయిన వాళ్ళనుండి మనం గ్రహించాల్సింది, మనల్ని దిద్దుకోవాల్సిందీ ఎంతో ఉంటుంది. పెద్దల మాట చద్ది మూట అని వూరికే అనలేదు మరి.

"మొహబ్బత్ అవుర్ మౌత్, బిన్ బులాయే మెహమాన్ హై" (జీవితంలో ప్రేమా, మృత్యువూ ఆహ్వానం లేకుండానే వచ్చే అతిథులు) అని ఓ సినిమాలో డైలాగ్ ఉంది. అలా ప్రేమ ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎవరిమీద ఎందుకు పుట్టుకొస్తుందో ఎవరికీ తెలీదు. People fall in love in misterious ways, may be just with a touch of the hand అని ఒకరన్నారు. అలా మిస్టీరియస్ గా పుట్టే నిజమైన ప్రేమ, మృత్యువు రాకతో తప్ప ఆగదు. అది మనిషి జీవితాన్ని అఖండంగా వెలిగించనూవచ్చు, లేదా మనిషిని జీవచ్ఛవంగానూ మిగల్చొచ్చు. తమ ప్రేమ ఫలించకపోయినా జీవితాంతం ఆ సౌరభాలను మనసులోనే మోసేవారెందరో. ప్రేమ లాగే ఇద్దరి మధ్య స్నేహం కూడా ఒక్కోసారి మిస్టీరియస్ గానే పుడుతుంది. సమవయస్కుల మధ్యే స్నేహం సాధ్యం అంటారు. అయితే వయసూ, రంగూ, జాతీ కలవని ఇజబెల్, డోరీల స్నేహం వారిని ఎక్కడికి తీసుకెళ్ళింది? వారి జీవితాల్లో ఏం మార్పులు తెచ్చింది? ఆమోదం కాని ప్రేమను

ఆలింగనం చేసుకున్న ఇజబెల్ జీవితాన్ని ఆ ప్రేమ ఎన్ని మలుపులు తిప్పి ఏ తీరాల్లో వదిలింది? ఇజబెల్ జీవితం నుంచి డోరీ ఏం నేర్చుకుంది? నిజజీవితంలో సంఘటనలు ఆధారంగా Julie Kibler వ్రాసిన Calling Me Home ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులు చెపుతుంది.

డోరీ (Dorrie Curtis) ముప్పయ్ ఏళ్ళు దాటిన, ఆఫ్రికన్ అమెరికన్ యువతి. టెక్సాస్ రాష్ట్రం లోని, ఆర్లింగ్టన్ అనే ఊర్లో ఆమె నివాసం. వృత్తి రీత్యా హెయిర్ డ్రెస్సర్. సోమరీ, అసమర్ధుడూ అయిన భర్త నుంచి విడిపోయి, పదేహేడేళ్ళ కొడుకు స్టీవీ, పదేళ్ళ కూతురుతో ఉంటుంది. విడాకుల తర్వాత కొందరితో డేటింగ్ చేసినా, ఏ రిలేషనూ ఎక్కువకాలం సాగలేదు. ఆమెకు కలిగిన చేదు అనుభవాల వల్ల, మొత్తానికి ఆమెకు మగవాళ్ళ మీదా, రిలేషన్స్ మీదా నమ్మకం పోయి, కొత్త బంధాల్లోకి వెళ్ళాలంటే తెలియని భయమూ, అయిష్టమూ ఏర్పడ్డాయి. ఆమె కొడుకు స్టీవీ కూడా తండ్రి గుణాలను పుచ్చుకొని, టీనేజ్ వయసులో బాధ్యతారహితంగా ప్రవర్తిస్తూ, సమస్యలను తీసుకొస్తున్నాడు. కొడుకు కూడా తండ్రిలా బాధ్యత లేని మనిషిలా తయారవకుండా ఎలా చూసుకోవాలో అనేది ప్రస్తుతానికి ఆమెకున్న పెద్ద సమస్య.

ఆమె కొత్త బోయ్ ఫ్రెండ్ టీగ్ (Teague) తో కొన్ని నెలలుగా డేటింగ్ చేస్తుంది. అతని భార్య ముగ్గురు చిన్నపిల్లలనీ అతనికే వదిలేసి వెళ్ళిపోతే, ఓ ప్రక్క బాధ్యతగా ఉద్యోగం చేసుకుంటూ, వాళ్ళను ప్రేమతోనూ క్రమశిక్షణతోనూ పెంచుకుంటున్నాడు. తమ పరిచయాన్ని సీరియస్ బంధంగా మలుచుకోవాలన్న ఆలోచనని టీగ్ సూచనగా చెప్పినప్పుడల్లా, డోరీ ఆ సంభాషణ ముందుకు సాగనివ్వకుండా ఎప్పటికప్పుడు దాటేస్తూ ఉంది. అతను అందర్లాంటి వాడు కాదూ అన్న ఆశ ఎక్కడో ఉన్నా, ఒకసారి బంధంలోకి కమిట్ అయి పాతబడితే అతను కూడా మిగిలిన వారిలాగే మగబుద్ధి బయట పెట్టుకుని తన మీద అథారిటీ చెలాయిస్తాడేమో అని ఆమెకు జంకు. అయినా కూడా టీగ్ ఆమె పట్ల అదే అభిమానంతో ప్రవర్తిస్తూ, ఆమె నిర్ణయం కోసం ఓపికగా ఎదురుచూస్తున్నాడు.

ఎనభై తొమ్మిదేళ్ళ ఇజబెల్ (Isabelle McAllister) అదే ఊర్లో నివసిస్తున్న ఒక అమెరికన్ వృద్ధురాలు. ఆమె భర్తా, ఒక్కగానొక్క కొడుకూ చాలా ఏళ్ళ క్రితమే చనిపోయారు. అతని భార్యా, పిల్లలూ ఎక్కడో దూరంగా ఉంటారు. అయితే వాళ్ళతో సంబంధాలు కొడుకు చనిపోవడంతోనే పోయాయి. ఎపుడో ఏడాదికో గ్రీటింగ్, ఓ ఫోన్ కాల్ ... అంతవరకే మిగిలింది. ఆమె వయసులో ఉన్నప్పుడు ఎంతో అందంగా ఉండేది అనేదానికి, ఇప్పటికీ సన్నగా తీరుగా ఉండే శరీరాకృతి, బంగారు రంగులో మెరిసే అందమయిన మృదువైన జుట్టూ సాక్ష్యాలు. ఆమె స్వభావం చాలా ముభావంగా, ఎపుడూ సీరియస్ గా ఉంటుంది. డోరీ ఆమె హెయిర్ డ్రెస్సర్. దాదాపు పదేళ్ళ నుండీ ఇజబెల్ డోరీ చేతే హెయిర్ స్టయిల్ చేయించుకుంటుంది. వాళ్ళ పరిచయం నెమ్మదిగా కస్టమర్, హెయిర్ డ్రెస్సర్ స్టేజ్ దాటి మంచి స్నేహంగా మారింది. డోరీ ఒక సలోన్ నుంచి వేరే సలోన్ కి ఉద్యోగం మారినపుడూ, స్వంతంగా తన షాపు పెట్టుకున్నప్పుడూ, ఇజబెల్ కూడా ఆమెతో పాటూ మారేది. ఓ ఐదేళ్ళ క్రితం ఇజబెల్ జారిపడటంతో వెన్నుముక గాయపడి, ఇకపై డ్రైవింగ్ చెయ్యొద్దని డాక్టర్ చెప్పడంతో ఇల్లు కదిలి బయటకి వెళ్ళడం మానేసింది. డోరీ వారానికోసారి ఇంటికే వచ్చి హెయిర్ స్టైల్ చేసి వెళుతూ ఉంది. అంతే కాకుండా అప్పుడపుడూ తను షాపు నుంచి ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు ఆగి, ఇజబెల్ కు ఏమైనా కావాలేమో కనుక్కుని వెళ్ళడం చేస్తుంది. ఇజబెల్ కూడా డోరీకి ప్రేమగా మంచి టిప్స్ ఇవ్వడం, తను వచ్చే సమయానికి తినడానికి ఏమన్నా ఉంచడం చేస్తుండేది. డోరీ తన మాజీ భర్త గురించీ, కొడుకు గురించీ చెప్పుకునేవన్నీ ఇజబెల్ ఓపికగా వినడం, పిల్లల ప్రోగ్రాములు చూడ్డానికి డోరీతో పాటూ స్కూలుకి కూడా వెళ్లటం చేసేది. డోరీని తనకి దేవుడిచ్చిన కూతురు అనుకునేది. వాళ్ళిద్దరి స్నేహం డోరీ తల్లికి కూడా వింతగా అనిపించేది. బయటకి కొంచెం దురుసుగా కనిపించే ఇజబెల్ వెనుక ఏవో

సంఘర్షణలు ఉన్నాయని డోరీకి అనిపించేది. అయితే డోరీ అతిచనువు తీసుకోకుండా తగిన హద్దుల్లోనే ఉంటూ, ఎపుడూ పర్సనల్ విషయాలు ఏమీ అడిగేది కాదు.

అలవాటు ప్రకారం ఒకరోజు హెయిర్ స్టయిల్ చెయ్యడానికి డోరీ ఇజబెల్ ఇంటికి వచ్చేసరికి, ఆమె ఎందుకో కొంచెం అన్యమనస్కంగా ఉన్నట్టు అనిపించింది. 'డోరీ, నువ్వు నాకో సాయం చెయ్యాలి. మనం రేపు ఉదయాన్నే బయలుదేరి, ఒకరి అంత్యక్రియలకు సిన్సినాటి వెళ్ళాలి' అని చెప్పింది ఇజబెల్. ఎపుడూ ఏదీ అడగని ఆమె తనని అడుగుతోందంటే, అక్కడికి వెళ్లడం ఆమెకు చాలా ముఖ్యమనీ, పోయినవాళ్ళెవరో ఆమెకి బాగా కావాల్సినవాళ్ళు అయ్యుంటారనీ ఊహించింది డోరీ. ఇంకెవరినీ కాకుండా తననే అడుగుతోందంటే, ఆ సమయంలో తన తోడు ఆమె కోరుకుంటుందని కూడా డోరీకి అర్థమయ్యింది. వెంటనే ఇంకేం ఆలోచించకుండా వస్తానని చెప్పింది. ఆర్లింగ్టన్ నుంచి సిన్సినాటీకి కారులో రెండు రోజుల ప్రయాణం. అప్పటికి నాలుగోరోజునే ఫ్యునరల్, కాబట్టి మరుసటి రోజు ఉదయాన్నే బయలుదేరాలనీ, వెంటనే వెళ్ళి ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు చేసుకోమని తొందరపెట్టింది ఇజబెల్. డోరీ వచ్చే వారం రోజుల్లో ఉన్న, తన మిగిలిన కష్టమర్స్ ఎపాయింట్మెంట్స్ అన్నీ ఎడ్జస్ట్ చేసుకుంది. షాపులో అప్పటి వరకూ ఉన్న కేష్, బేంక్ లో జమ చెయ్యడానికి టైం లేక, అక్కడే ఉన్న చిన్న లాకర్లో పెట్టి, షాపు తాళంవేసింది. పిల్లలకి తోడుగా అదే ఊర్లో ఉండే తన తల్లిని వచ్చి తన ఇంట్లో ఉండమని చెప్పింది. టీగ్ ఫోన్ చేస్తే, తాను ఇజబెల్ తో వెళ్తున్న విషయం చెప్పింది. అతను 'నీకూ కొంచెం రొటీన్ నుంచి మార్పుగా ఉంటుంది, వెళ్ళిరా. పిల్లల విషయంలో కంగారుపడకు. నేనున్నాను కదా. ఏమన్నా అవసరమొస్తే మీ అమ్మను నాకు ఫోన్ చెయ్యమను' అని చెప్పాడు. తన షాపు ఉన్న ప్రాంతంలో దొంగతనాలు ఎక్కువవటం వల్ల, వీలున్నప్పుడు అటువైపు వెళ్ళి ఒకసారి చూస్తూ ఉండమని అతన్ని అడిగింది.

మరుసటి రోజు ఉదయమే ఇద్దరూ కారులో సిన్సినాటీ బయలుదేరారు. దారిలోకి చిరుతిళ్ళు, కాలక్షేపానికి క్రాస్ వర్డ్ పజిల్ పుస్తకాలూ, ఇంకా కావాల్సినవన్నీ కొనుక్కున్నారు. డోరీ డ్రైవ్ చేస్తుంటే ఇద్దరూ కలిసి పజిల్స్ నింపుకుంటూ, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ప్రయాణం సాగుతోంది. నీకు హైస్కూల్ రోజుల్లో బోయ్ ఫ్రెండ్ ఉండేవాడా అని డోరీ అడిగితే, ఉన్నాడని చెప్పింది ఇజబెల్. ఆయనేనా నీ భర్త అని అడిగితే, అదో పెద్ద కథ అని నిట్టూర్చి, దాదాపు డెబ్భయ్యేళ్ళ క్రితం తన జీవితంలో జరిగినవి చెప్పడం మొదలుపెట్టింది.

కథాకాలం 1939 వ సంవత్సరం. కెంటకీ రాష్ట్రంలోని Shalerville అనే ఓ పల్లెటూరు. జాతివివక్ష నిర్లజ్జగా రాజ్యం చేస్తున్న రోజులు. ఆ కాలంలో sundown town అనబడే ఊర్లలో అదొకటి. అంటే కేవలం తెల్లవారు మాత్రమే నివసించే ఊర్లు. ఊరి మొదట్లో 'Niggar, Don't let the sun set on you in this city' అనే హెచ్చరిక బోర్డులు ఉండేవి. చీకటి పడ్డాక ఆ ఊర్లలో నల్లజాతి వారు గనక కనిపిస్తే, ఇక ప్రాణాల మీద ఆశ వదులుకోవాల్సిందే. సాధారణంగా నల్లజాతివారు ఊరి సరిహద్దుల్లో ఉండే స్లమ్స్ లో నివసిస్తూ, పగలు ఊర్లోకి వచ్చి లేబర్ పనులూ, ఇళ్లలో పనిమనుషులుగానూ పనిచేస్తుండేవారు. వారంతా చీకటయ్యేసరికి పనులు ముగించుకుని వెళ్లిపోవాలి. అపుడు ఇజబెల్ వయసు పదహారేళ్ళు. ఇజబెల్ తండ్రి జాన్, డాక్టర్. మంచి మనసున్న మనిషి. ఆయన ఇంటికి దగ్గరలోనే ఓ చిన్న క్లినిక్ పెట్టుకుని వైద్యం చేస్తూ ఉండేవారు. పేదలకు కూడా ఇంటికి వెళ్ళి మరీ వైద్యం చేసేవారు. ఊరిలో అందరిచేతా గౌరవించబడేవారు. ఇజబెల్ తల్లి మార్గరెట్ సాధారణ గృహిణి. ఇంట్లో నిర్ణయాలన్నీ తల్లివే, తండ్రి ఆమెకు ఎదురుచెప్పేవాడు కాదు. ఇజబెల్ కి ఇద్దరు అన్నలు. తల్లికి ఆడపిల్లలు ఇష్టం వచ్చినట్టు తిరగకూడదనీ, గృహాలంకరణకు అవసరమైన కుట్లూ అల్లికలూ నేర్చుకోవాలని, కుటుంబగౌరవం నిలబెట్టేలా సంప్రదాయంగా ప్రవర్తించాలనీ భావిస్తుండేది. అయితే ఇజబెల్ కు పుస్తకాలు చదవడం, నది ఒడ్డున ఆడటం లాంటివి ఇష్టంగా ఉండేది.

తండ్రికి ఆమె గారాల కూతురు. అతను ఆమెను అన్నివిధాలుగా ప్రోత్సహిస్తూ ఉండేవాడు. ఆమె ఖాళీ సమయాల్లో తండ్రి క్లినిక్ లోనూ, ఆయన పొరుగూర్లకు వైద్యం చెయ్యడానికి వెళ్ళేటప్పుడు వెంట వెళ్ళీ సాయం చేస్తుండేది. ఆ సమయంలో ఇద్దరూ రకరకాల విషయాలు చర్చించుకుంటూ ఉండేవారు. అన్నలిద్దరూ కాలేజీలో చదువుతూ, హీరోల్లా ప్రవర్తిస్తూ ఉండేవారు. వాళ్ళ మీద తండ్రి సత్ప్రవర్తన కన్నా, బయటవాళ్ళ ప్రభావం ఎక్కువ. ఆయన వాళ్ళకు చెప్పీ చెప్పీ ఇక ఆశలు వదిలేసుకున్నారు. తల్లి కూడా వాళ్ళ విషయంలో పెద్దగా పట్టించుకునేదికాదు.

కోరా (Cora Prewitt) ఇజబెల్ ఇంట్లో మెయిడ్ గా పనిచేస్తుండేది. ఆమె కూతురు నెల్ ఇజబెల్ వయసుది. చిన్నప్పుడు నెల్, ఇజబెల్ కలిసి ఆడుకునేవారు. కొంచెం పెద్దయ్యాక నెల్ స్కూలు మానేసి, తల్లితో పాటూ మెయిడ్ గా పనిచేస్తుంది. కోరా కొడుకు రాబర్ట్ పద్దెనిమిదేళ్ళవాడు, హైస్కూల్లో ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్నాడు. అతను మంచి తెలివైనవాడు. నల్లవారి పిల్లల్లో ఆ మాత్రం చదువుకున్నవాడు అతనొక్కడే. మెడికల్ కాలేజీకి వెళ్లి చదువుకోవాలని అతని ఆశ. అతని మాటా, ప్రవర్తనా కూడా సంస్కారవంతంగా, మిగిలిన ఆ ఈడు నల్లవారి పిల్లల కన్నా భిన్నంగా ఉండేవి. సెలవు రోజుల్లో రాబర్ట్, ఇజబెల్ తండ్రికి ఇంట్లో చిన్న చిన్న రిపేర్ పనుల్లోనూ, తోట పనుల్లోనూ సాయం చేస్తూ ఉండేవాడు. ఇజబెల్ తండ్రికి రాబర్ట్ తెలివైనవాడనీ బుద్ధిమంతుడనీ అభిమానం. రాబర్ట్ నూ, ఇజబెల్ నూ తన క్లినిక్ లో కూర్చోబెట్టుకుని హోమ్ వర్క్ లో సహాయం చేస్తూ ఉండేవారు. అతని చదువుకోసం ఆర్ధిక సాయం కూడా చేసేవారు. రాబర్ట్ కూడా తన పని తను చేసుకుని వెళ్లడం తప్ప, తలెత్తి మిగిలిన విషయాలేవీ పట్టించుకునేవాడు కాదు.

ఇజబెల్ క్లాస్ లో ప్రక్క ఊరి నుంచి వచ్చి కొత్తగా చేరిన అమ్మాయి, ఆ ఊర్లో నైట్ క్లబ్స్ గురించి చాలా వర్ణించి చెప్పడంతో, ఎలా అయినా ఒకసారి చూడాలని ఇజబెల్ కు కోరిక పుట్టింది. ఒకరోజు రాత్రి ఇజబెల్, తల్లి బలవంతంగా పంపించిన పార్టీ నుంచి ఏదో సాకు చెప్పి తొందరగా బయటపడి, నైట్ క్లబ్ చూడటానికి వెళ్ళింది. అక్కడ ఒకతను ఆమెతో అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తుండగా రాబర్ట్ చూసి, అతనితో తలపడి ఆమెని రక్షించి ఇంటికి జాగ్రత్తగా తీసుకొచ్చాడు. అతను పని ముగించుకుని వెళుతుండగా, ఇజబెల్ ఒక్కర్తే ఆ సమయంలో బస్ ఎక్కి వెళ్లడం చూసి, ఏదైనా ప్రమాదాన్ని అనుమానించి ఆమెను అనుసరించానని చెప్పాడు. అప్పటికే చీకటి పడిపోయినా, అతను రిస్క్ తీసుకుని ఆమెను దాదాపు ఇంటి వరకూ తీసుకురావడం, అతని ప్రవర్తనా ఇజబెల్ కు రాబర్ట్ గురించి మొదటిసారి కొత్తగా ఆలోచించే అవకాశం కల్పించాయి. ఆరోజు నుంచీ తెలీకుండానే ఆమె రాబర్ట్ వచ్చే సమయం కోసం ఎదురుచూడ్డం మొదలుపెట్టింది. రాబర్ట్ అతని తల్లి కోసం వచ్చినపుడో, లేదా ఏదైనా పని చెయ్యడానికి వచ్చినపుడో అతనున్నంత సేపూ ఆ చుట్టుపక్కలే తిరగడం, అతనితో మాటలు కలిపి చనువుగా మాట్లాడించడం చేసేది. ఒకసారి తల్లి గమనించి, వాళ్లతో నువ్వు ఎక్కువ చనువుగా ఉంటున్నావు సుమా, మంచిది కాదు అని హెచ్చరించింది. ఈలోగా స్కూల్ కి సమ్మర్ సెలవులు వచ్చాయి. రోజూ తల్లి మధ్యాన్నం పూట తలనొప్పితో పడుకునే సమయంలో, లైబ్రరీకి అని చెప్పి రాబర్ట్ తోట పని చేస్తున్న చర్చ్ దగ్గరకి వెళ్ళి అతనితో కబుర్లు చెప్పేది. ఆమెకు తనంటే ఇష్టమని రాబర్ట్ గ్రహించాడు. అతనికి కూడా ఆమె అంటే ఇష్టమే, కానీ వారిద్దరికీ కుదిరేది కాదు అన్న వాస్తవం అతనికి బాగా తెలుసు. ఆమె తన ఇష్టాన్ని చెప్పినప్పుడు కూడా అదే విషయం చెప్పాడు. ఎవరికన్నా అతను ఆమెతో మాట్లాడుతున్నాడన్న విషయం తెలిసినా కూడా, ముందు అతని ప్రాణాలు తీస్తారు అని అతనికి తెలుసు. ఆమెను కూడా ఇంట్లో కట్టడి చేస్తారనీ తెలుసు. 'నువ్వు చిన్నపిల్లవి. నువ్వు కావాలనుకుంటున్నది ఎంత ప్రమాదమో నీకు తెలీటం లేదు. మనకి కుదిరేది కాదు. ఆ సంగతి మర్చిపో' అని నచ్చచెప్పాడు. ఆమెతో ముభావంగా ఉండటానికి ప్రయత్నించాడు. అయినా ఆమె వినకుండా

మొండిపట్టు పట్టింది. చివరికి ఆమె పట్టుదల ముందు అతను ఓడిపోయాడు. అతను అన్నాళ్ళు దాచుకున్న ఇజబెల్ మీద తన ఇష్టాన్ని అంగీకరించాడు.

సెలవులు అయిపోయి స్కూళ్ళు తెరిచారు. రాబర్ట్ వేరే ఊర్లో కాలేజీలో చేరాడు. ఇజబెల్ హైస్కూల్లో చివరి సంవత్సరం చదువుతోంది. నెల్ సహాయంతో ఇద్దరూ ఉత్తరాలు రాసుకునేవారు. రాబర్ట్ సెలవులకు వచ్చినపుడు ఇద్దరూ దొంగతనంగా కలుసుకునేవారు. అయితే అలా దొంగతనంగా భయపడుతూ కలుసుకోవడం ఇజబెల్ కు నచ్చలేదు. పైగా తల్లి కూతురికి పెళ్లి కోసం ప్రయత్నాలు మొదలు పెట్టి, తన స్నేహితుల కొడుకులతో డేటింగ్ ఏర్పాట్లు మొదలుపెట్టింది. వెంటనే తాము పెళ్లి చేసుకోవాలని ఇజబెల్ పట్టుపట్టింది. రాబర్ట్ ఇంకా కాలేజీ చదువు మొదటి సంవత్సరంలోనే ఉన్నాడు. అతను అనుకున్నట్టు డాక్టర్ కావాలంటే చాలా ఏళ్ళు పడుతుంది. ఇజబెల్ కూడా ఇంకా మేజర్ కాదు. పైగా అపుడు నీగ్రోలకు అమెరికన్స్ మధ్య వివాహాలు కేవలం కొన్ని రాష్ట్రాల్లోనే చట్టబద్ధం. ఒకవేళ పెళ్ళికి అనుమతి దొరికినా, సమాజం అటువంటి జంటలని, వాళ్ళకి పుట్టే పిల్లలనీ వివక్షతతోనే చూస్తుంది. అయినా కూడా ఇజబెల్ వీలయినంత తొందరలో పెళ్లి చేసుకుందామని పట్టుపట్టింది. రాబర్ట్ ఒక చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకుని, ఇద్దరూ ఉండటానికి చిన్న అపార్ట్మెంట్ అద్దెకు తీసుకున్నాడు. వారి ఊరి ప్రక్కనే ఉన్న ఒహాయోలోని సిన్సినాటీ వెళ్ళి, కోర్టులో ఇజబెల్ వయసు అబద్ధం చెప్పి పెళ్ళికి లైసెన్స్ తెచ్చుకున్నారు. విషయం తెల్సి నెల్, వాళ్ళిద్దరినీ ఇజబెల్ ఇంట్లో వాళ్ళు ఎన్ని కష్టాలు పెడతారో అని భయపడింది. ఇజబెల్ తాము తమ పెళ్ళిని గుర్తించే చోటుకు దూరంగా వెళ్ళి బ్రతుకుతామనీ, నెల్ కోరా ఇద్దరినీ కూడా తాము జాగ్రత్తగా చూసుకుంటామనీ ధైర్యం చెప్పింది..

ఓ వారం రోజుల తర్వాత ఓ మధ్యానం వేళ, ఎవరూ చూడకుండా ఇల్లు వదిలి సిన్సినాటి వెళ్ళిపోయింది ఇజబెల్. అక్కడ రాబర్ట్ ఎదురుచూస్తూ ఉన్నాడు. వచ్చేముందు ఇద్దరూ తమ వాళ్ళకి, తాము పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నామని ఉత్తరం వ్రాసి పెట్టి వచ్చారు. ఇద్దరూ కలిసి ఒక చర్చ్ కి వెళ్ళి, తమకి పెళ్లి చెయ్యమని అడిగితే, ఆ ప్రీస్ట్ వాళ్ళని తిరస్కారంగా చూసి, 'నేను మీలాంటి వాళ్లకి పెళ్లి చెయ్యను. దానికి వేరే చర్చ్ ఉంది. అక్కడికి పొండి' అని మొహం మీదే తలుపులు మూసేసాడు. ఇద్దరూ అతను చెప్పిన చర్చ్ వెతుక్కుంటూ వెళ్లారు. ఆ చర్చ్ ప్రీస్ట్, అతని భార్య శారా వీళ్ళ పరిస్థితి అర్థం చేసుకుని, వాళ్ళు ఎదుర్కోబోయే సమస్యలు వివరించి మరోసారి ఆలోచించుకోమని చెప్పారు. వాళ్ళు వాటన్నిటికీ తాము సిద్ధమే అని చెపితే, పెళ్లి చేసి ఇద్దరినీ జాగ్రత్తగా వారి అపార్ట్మెంట్ దగ్గర క్షేమంగా దింపి వచ్చారు.

ఆ రోజు చీకటి పడినా ఇజబెల్ ఇంటికి తిరిగి రాకపోవడంతో, జాన్ పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇవ్వాలని అనుకున్నాడు. అప్పటికే ఏం జరిగి ఉంటుందో మార్గరెట్ ఊహించింది. విషయం బయటకు తెలిస్తే పరువు పోతుందని భయపడి, అతన్ని ఆపింది. మరునాడు ఉదయం మార్గరెట్ ఎంత బెదిరించి అడిగినా, నెల్ తనకేమీ తెలీదని చెప్పింది. తరువాత నెల్ అన్న వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని కోరాకు చూపించి విషయం చెప్పింది. కోరా కొడుకు చేసిన పనికీ, యజమానులకు కలిగిన కష్టానికీ భయపడింది. మార్గరేట్ తో వివరాలు చెప్పి, తనకివన్నీ తెలీదనీ క్షమించమని అడిగింది. వెంటనే మార్గరెట్ భర్తనీ, కొడుకుల్నీ సిన్సినాటీ పంపింది. వాళ్ళు వెదుక్కుంటూ వెళ్ళి, పెళ్ళి చేసిన ప్రీస్ట్ ను కనుక్కున్నారు. అతన్ని గాయపరచి, వాళ్ళిద్దరూ ఎక్కడున్నారో చెప్పకపోతే శారాని చంపుతామని బెదిరించి, రాబర్ట్ అడ్రస్ తెలుసుకున్నారు. ఈలోగా శారా పెరటి దారిలో బయటపడి, పరుగున వెళ్ళి ఇజబెల్ కు విషయం చెప్పి, ఏ క్షణం లోనయినా ఆమె అన్నలు అక్కడికి రావచ్చనీ, ఈలోగానే పారిపోమనీ చెప్పింది. ఆ సమయంలో రాబర్ట్ బయటకు వెళ్లాడు. ఇంతవరకూ వచ్చి ప్రీస్ట్ ని బెదిరించారంటేే, తమ పెళ్ళిని అంగీకరించే ఆలోచనే వాళ్లకు లేదని అర్థం. అలా అని తను చచ్చిందని అనుకుని, తమ దారిన తమని వదిలేసే ఉద్దేశ్యమూ లేనట్టే. అపుడు ఎక్కడున్నా

తమని వెంటాడి పట్టుకుంటారు. తండ్రి క్రూరంగా ప్రవరించకపోయినా, అన్నలని ఎవరూ ఆపలేరనీ, వాళ్ళు రాబర్ట్ ను చూస్తే చంపకుండా వదలరనీ ఇజబెల్ కు అర్థమయింది. తండ్రి అడ్డుపడినా కూడా వాళ్ళు లెక్కచెయ్యరనీ తెలుసు. ఏం చెయ్యాలో ఆలోచిస్తుండగానే, అన్నలూ తండ్రీ వచ్చారు. అన్నలు 'ఏడీ వాడెక్కడ? వాడిని చంపకుండా వదలం' అని పిచ్చెక్కినట్టు కేకలేశారు. తండ్రి 'అతని సంగతి మనకెందుకు. మన పిల్ల క్షేమంగా దొరకింది కదా, తనని తీసుకుని వెళ్ళిపోదాం' అన్నాడు. అయినా వాళ్ళు వినకుండా 'ఒక నల్లవాడు మన పిల్ల వేపు చూస్తాడా. వాడి అంతు చూడాలి' అని చిందులేస్తుంటే 'మీరేం చేసినా చెల్లిపోడానికి 'ఇది మన వూరు కాదు. ఇక్కడేమన్నా పిచ్చి పనులు చేస్తే జైల్లో కూర్చుంటారు. మిమ్మల్ని ఎవరూ రక్షించలేరు' అని మందలించి, ఇజబెల్ ను తనతో ఇంటికి రమ్మన్నాడు. ఇజబెల్ తాను రాననీ, తను రాబర్ట్ ని ప్రేమిస్తున్నాననీ, తమ పెళ్ళయిపోయింది అని చెప్పింది. ఆయన 'నువ్వు మైనర్ వి. నీ పెళ్ళి చెల్లదు. గొడవ చెయ్యకుండా ఇంటికి రా. అదే మీ ఇద్దరికీ మంచిది' అని మెత్తగానే అయినా, ఖచ్చితంగా చెప్పాడు. ఇక రాబర్ట్ ను రక్షించుకోవాలంటే, అతను తిరిగి రాకముందే తను వాళ్ళతో వెళ్ళడమొక్కటే మార్గం అని ఆమెకు అర్థమయింది. ముందు రాబర్ట్ క్షేమంగా ఉంటే తరువాత నెమ్మదిగా ఇద్దరూ కలిసే దారి ఇంకోటి వెదకొచ్చు అని ఆలోచించి వాళ్ళతో వెళ్ళిపోయింది.

ఇంటికి వెళ్ళగానే తల్లి ఏమీ మాట్లాడకుండా, ఇజబెల్ ను మేడ మీది తన గదిలో పడేసి తాళం వేసింది. అన్నయ్యలు గది కిటికీ తలుపులకి మేకులు కొట్టి బంధించేసారు. క్రిందనుంచి తండ్రి, తల్లికి చిన్న గొంతుతో ఏదో నచ్చచెప్పబోవడం, తల్లి అతన్ని ఏమీ మాట్లాడొద్దని హెచ్చరించడం వినిపించాయి. తండ్రి కూడా వాళ్ళతోనే అని, తనకి తోడు రాదనీ అర్థమయ్యింది ఇజబెల్ కి. మొదట్లో కొన్ని రోజులు భోజనం కూడా గదిలోకే తెచ్చివ్వటం, అప్పుడప్పుడూ తలుపు తీసి బయట కాపలా ఉండి బాత్రూంకి వెళ్ళనివ్వడం చేసేది తల్లి. తరువాత నెమ్మదిగా అందరితో పాటు భోజనానికి డైనింగ్ రూమ్ లోకి రానిచ్చేవారు, కానీ తల్లో అన్నలో ఎవరో ఒకరు ఆమెకు కాపలా ఉండేవారు. అన్నలూ, తల్లీ ఆమెతో ఏమీ మాట్లాడేవారు కాదు. అన్నలు ఆమెను దోషిని చూసినట్టు చూసేవారు. తండ్రి కూడా మౌనంగానే ఉండేవాడు. అలా కిందకి భోజనానికి వచ్చిన సమయంలో, చాలా అరుదుగా కోరా కనిపించేది, కానీ నెల్ ఎక్కడా కనిపించలేదు. రాబర్ట్ క్షేమంగా ఉన్నాడో లేదో, తను చెప్పకుండా వచ్చేసినందుకు ఏమనుకుంటున్నాడో తెలియక ఇజబెల్ విచారంగా ఉండేది. మార్గరెట్ ఇజబెల్ వయసు అబద్ధం చెప్పారు అని చెప్పి వాళ్ళ పెళ్ళి రద్దుచెయ్యించింది.

ఒకరోజు భోజనాల సమయంలో ఇజబెల్ కు కొన్ని నిముషాలు తండ్రితో ఏకాంతం దొరికింది. అప్పటివరకూ ఆమె మనసులో దాచుకున్న దుఃఖం అంతా బయటకి వచ్చింది. 'డాడీ, నువ్వు మొదటినుంచీ అందరికన్నా ఎక్కువగా నన్ను ప్రేమించావు కదా. నేను ఎపుడూ సంతోషంగా ఉండాలని అనేవాడివి. నీకు రాబర్ట్ అన్నా కూడా ఇష్టమే కదా. అతని చదువుకు కూడా నువ్వు సాయం చేసేవాడివి. కొన్ని రోజులు ఆగితే రాబర్ట్ డాక్టర్ అయ్యేవాడు. మేమిద్దరం సుఖంగా ఎక్కడో ఉండేవాళ్ళం కదా. నేను రాబర్ట్ ని ప్రేమించాననీ, అతనితోనే నేను సంతోషంగా ఉంటాననీ చెప్పినా, నువ్వు కూడా నాకు సాయం రాలేదెందుకని? నువ్వు వీళ్ళకి ఎందుకు అడ్డుచెప్పలేదు?' అని అడిగింది. ఆయన అతికష్టం మీద పెగలని గొంతుతో ఏదో చెప్పబోయారు, కానీ ఏమీ మాట్లాడలేక నిస్సహాయంగా చూసారు. 'ఇక నుంచీ నేను నీ కూతుర్ని కాదు' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది ఇజబెల్. ఆ రోజు తరువాత ఆమె అతన్నెపుడూ డాడీ అని పిలవలేదు.

కొన్నిరోజుల తర్వాత ఇజబెల్ కు కోరాతో ఒంటరిగా మాట్లాడే అవకాశం దొరికింది. ఆమె 'నన్ను క్షమించు. ఇలా అవుతుందనుకోలేదు. రాబర్ట్ ని నేను నిజంగానే ప్రేమిస్తున్నాను. రాబర్ట్ క్షేమంగానే ఉన్నాడా? అతన్ని మావాళ్ళు ఏం చెయ్యలేదు కదా?' అని

అడిగింది. కోరా భయంగా చూస్తూ 'నువ్వు నాతో మాట్లాడకపోవడం మంచిది. రాబర్ట్ బానే ఉన్నాడు. మీ అన్నలు ఆరోజే ఇంటికి వచ్చి బెదిరించారు. రాబర్ట్ మాత్రమే కాదు, మాలో ఎవరైనా నీతో మాట్లాడటం చూసినా, అందరినీ సజీవంగా తగలబెడతామని బెదిరించారు. మీ అన్నలు క్రూరులు. అన్నంత పనీ చేస్తారు. దయచేసి నాతో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించకు' అని చెప్పింది. రాబర్ట్ క్షేమంగా ఉన్నాడన్న విషయం తెలియడంతో ఇజబెల్ సంతోషించింది.

ఓ నాలుగు నెలలు గడిచేసరికి ఇజబెల్ గర్భవతి అన్న విషయం బయటపడింది. అలాంటిదేదో జరుగుతుందని తల్లి భయపడుతూనే ఉంది. అయితే ఇజబెల్ కు ఆ విషయం మొదటే తెలిసినా, తల్లి మీద కోపంతోనూ, తను గర్భవతి అని తెలిస్తే ఇంకేం చేయ్యలేక తనని ఇంటినుంచి గెంటేస్తే రాబర్ట్ దగ్గరికి వెళ్ళిపోవచ్చన్న ఆశ తోనూ నిజాన్ని దాచింది. ఎప్పుడయితే శరీరంలో మార్పులు బయటకు తెలియడం మొదలయ్యాయో, అపుడు తల్లి కి షాక్ తగిలింది. భర్తను గుట్టు చప్పుడుగా అబార్షన్ చేసేవాళ్ళు అతనికి తెలిసే ఉంటారనీ, వాళ్లతో మాట్లాడమని అడిగింది. ఆయన 'నేనా పని చెయ్యను. నన్ను నువ్వు ఈ విషయంలో ఎంత సతాయించినా లాభం లేదు' అని వెళ్ళిపోయాడు. ఆ కాలంలో ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో, డెలివరీ అయ్యేవరకూ అమ్మయిని బయటకి కనిపించకుండా ఉంచి, పుట్టిన బిడ్డని ఎక్కడికో పెంపకానికి ఇచ్చేసేవారు. అమ్మాయిల గురించిన అడిగిన వాళ్లకి ఎక్కడో బంధువుల ఇంటికి సాయానికి వెళ్ళిందని చెప్పేవారు. తమకీ అదే మార్గం తప్పదు అనుకుంది మార్గరెట్. ఇజబెల్ గర్భం సంగతి కోరా గమనించకముందే ఆమెను పనిలోనుంచి తీసేసి, కొత్త మెయిడ్ ను పెట్టింది. తను ఆశించినట్టు జరక్కపోవడంతోనూ, తల్లి ఆలోచనలు పసిగట్టడంతోనూ ఇజబెల్ కు తనిక రాబర్ట్ ను కలుసుకోలేదేమో అని భయం పట్టుకుంది. దానితో తల్లి మీద కోపం, అసహనం ఇంకా ఎక్కువయ్యాయి.

ఇంకొంత కాలం గడిచింది. ఇజబెల్ కు ఏం చెయ్యాలో తోచటమే లేదు. రాబర్ట్ కి తన విషయం ఎలా తెలియచెయ్యాలో కూడా తెలీదు. కోరా ఏమయ్యిందని అడిగిన ప్రశ్నకే కాదు, అసలే ప్రశ్నకూ జవాబు చెప్పదు కొత్త మెయిడ్. రోజు రోజుకీ ఇజబెల్ లో దుఃఖం పెరిగిపోతుంది. ఒకరోజు తల్లితో ఏదో వాదన పెరిగి, ఇజబెల్ తల్లిని గాయపరిచేలా మాటలు అనడంతో, ఆమె ఇజబెల్ ను పట్టుకుని 'అసలు నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావో తెలుసా' అని గట్టిగా కుదిపింది. ఆ సమయంలో మేడ మీద మెట్ల అంచున నిలుచున్న ఇజబెల్ పట్టు తప్పి, చెక్క మెట్ల మీదుగా దొర్లుతూ క్రిందపడింది. బాధతో అరుస్తున్న ఇజబెల్ ను గదిలోకి చేర్చి, పురుడు పొయ్యడానికి మంత్రసానిని తీసుకొచ్చారు. డెలివరీ అయ్యి, స్పృహలోకి వచ్చిన ఇజబెల్ కు పుట్టిన బిడ్డ కనిపించలేదు. బిడ్డ ఏదని పదే పదే అడగ్గా, మార్గరెట్ 'నెలలు నిండకుండా పుట్టిన బిడ్డ. జరిగింది ఏదయినా సరే మంచికే' అని ముభావంగా జవాబు చెప్పింది. బిడ్డ పోయిందని తెలిసి ఇజబెల్ కు దుఃఖం ముంచుకు వచ్చింది. రాబర్ట్ కు గుర్తుగా తనకి ఇంకేమీ మిగల్లేదు. బిడ్డని ఒకసారి చూడాలని ఎంత ఏడ్చినా తల్లి కరగలేదు. నర్స్ జాలితో 'పోనీ ఒకసారి చూడనివ్వండి. కొన్నిసార్లు దుఃఖం తగ్గుతుంది' అంటే, 'నీకు అనవసరమయన విషయాల్లో కలుగచేసుకోకు' అని కఠినం చెప్పి గది లోంచి వెళ్ళిపోయింది. 'బిడ్డ ఆడా? మగా? బిడ్డని వాళ్ళు ఏం చెయ్యాలనుకుంటున్నారు?' అని అడిగిన ఇజబెల్ తో 'పుట్టింది ఆడపిల్ల. నువ్వు బాధపడకు. నాకు చేతనయిన సహాయం చేస్తాను' అని చెప్పింది. బిడ్డ శరీరాన్ని ఎక్కడ సమాధి చేస్తారో తల్లి తనకి ఎప్పటికీ చెప్పదన్న సంగతి ఇజబెల్ కు తెలుసు. ఆమె పట్టలేని దుఖంతో కేకలు పెట్టి ఏడ్చింది.

బిడ్డ పోయిన తరువాత ఇజబెల్ పూర్తిగా నిరాసక్తంగా మారిపోయింది. దేని మీదా కోరికా, ఆశా లేవు. తల్లి ఆమెకు ఇల్లు దాటి బయటకి వెళ్ళడానికి అనుమతిచ్చింది, కానీ తను అన్నాళ్ళూ ఆ వూర్లోనే ఉన్నట్టు మాత్రం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ చెప్పకూడదు అని షరతు

పెట్టింది. కొన్నాళ్ళు ఇజబెల్ కు ఎక్కడికీ వెళ్ళాలనీ, ఏమీ చెయ్యాలనీ అనిపించలేదు, కానీ హఠాత్తుగా ఓ రోజు ఇక ఆ ఇంట్లో ఉండటం తనకి దుర్భరం అన్న ఆలోచన వచ్చింది. తను రాబర్ట్ ను ప్రేమించిన పాపానికి తన ఇంట్లోనే బందీ కాబడి, అవమానింపబడింది. బిడ్డను కూడా కోల్పోయింది. ఇక తనా ఇంట్లో ఎంత మాత్రమూ ఉండకూడదని నిశ్చయించుకుంది. రోజూ సిన్సినాటీ వెళ్ళి, పేపర్లలో ఉద్యోగ ప్రకటనలు చూసి, తన చదువుకి తగిన ఉద్యోగం కోసం వెదుక్కోసాగింది. అదే సమయంలో వీధుల్లోనూ, రాబర్ట్ తనూ కలిసి ఉన్న అపార్ట్మెంట్ దగ్గరా అతని కోసం వెదికింది, కానీ ఎక్కడా తను కనిపించలేదు. తామున్న అపార్ట్మెంట్ ఓనర్నీ, ప్రీస్ట్ ఇంటికి వెళ్ళి అతని గురించి అడిగింది, కానీ వాళ్ళు అతన్ని ఆరోజు నుంచీ చూడలేదు అన్నారు. తను అతనికి మాట మాత్రమయినా చెప్పనందుకూ, అతని తల్లికీ చెల్లికీ ఉద్యోగం పోవడానికీ, వాళ్ళ కష్టాలకీ కారణమయినందుకు తనని అసహ్యించుకుంటున్నాడేమో అని అనుమానం కలిగింది. తనకి రాబర్ట్ ఎలానూ దక్కలేదు. జీవితంలో ఇంకో పురుషుడు తనకి అక్కర్లేదు. తన జీవితం తను స్వతంత్రంగా జీవించాలని నిశ్చయించుకుంది.

ఇజబెల్ సిన్సినాటీలో ఓ చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది. ఒకరి ఇంట్లో పేయింగ్ గెస్ట్ గా ఉండటానికీ మాట్లాడుకుంది. మొదటి జీతం వచ్చేవరకూ, ఇంటికి అడ్వాన్స్ ఇవ్వడానికి అవసరమయిన పది డాలర్లను, తనకి ఇష్టం లేకపోయినా తండ్రినే అడగాలనుకుంది. తనకు ఇప్పటివరకు ఏ సాయమూ చెయ్యలేదు, కనీసం ఇదైనా చెయ్యకపోడా అనుకుంది. క్లినిక్కి వెళ్ళి అడగ్గానే తండ్రి డబ్బులు ఇచ్చాడు. 'ఉద్యోగం చూసుకున్నాను, ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోవాలనుకుంటున్నాను. మీ ఎవరికీ తలవంపులు తెచ్చే పని ఇక మీదట చెయ్యను, కాబట్టి ఎవరికీ అభ్యంతరం ఉండదని ఆశిస్తున్నాను' అన్న ఇజబెల్ తో తండ్రి 'నేను అమ్మతో, అన్నలతో చెపుతాను. నువ్వు ఏ గొడవా జరక్కుండా ప్రశాంతంగా వెళ్ళొచ్చు' అని మాటిచ్చాడు. అంతే కాకుండా 'నీ విషయంలో జరిగిన వాటికి అన్నిటికీ నేను చాలా బాధపడుతున్నానమ్మా. కానీ నువ్వనుకుంటున్నట్టు సమాజం మారలేదు. వివక్ష మాపడానికి చట్టాలయితే వచ్చాయి కానీ మనుషుల్లో మూర్ఖత్వం ఇంకా అలానే ఉంది. మనందరం అందులోని భాగమే' అంటూ ఆమె రాబర్ట్ తో కలిసి బ్రతకాలనుకోవడం రాబర్ట్ కుటుంబానికి ఎంత ప్రమాదాన్ని తెస్తుందో ఆమెకు అర్ధమయ్యేలా కొన్ని సంఘటనలు చెప్పాడు. ఇజబెల్ అతికష్టం మీద దుఃఖాన్ని ఆపుకుని వెళ్ళిపోయింది. రెండురోజుల్లో తనకి కావలసినవి సర్దుకుని ఇంటి నుంచి వెళ్ళిపోయింది. తండ్రి కన్నీటితో వీడ్కోలు చెపితే, తల్లి మౌనంగా తల వూపి వూరుకుంది.

ఉద్యోగంలో పగలంతా ఏ విషయాలూ గుర్తుకు రానంతగా పని చెయ్యడం మొదలు పెట్టింది ఇజబెల్. కానీ ఇంటికి రాగానే ఓనర్ పిల్లలని చూసి, తన బిడ్డ గుర్తొచ్చి బాధ కలిగేది. మెలకువగా ఉన్న ప్రతీ నిమిషం రాబర్ట్ గుర్తొచ్చి బాధ పడేది. నెమ్మదిగా రోజులు గడుస్తున్నాయి. ఒకరోజు మార్కెట్లో ఇజబెల్ కి నెల్ కనిపించింది. ముందు చూడగానే తప్పుకుపోబోయినా, ఇజబెల్ ఆపి పలకరించడంతో మాట్లాడింది. కోరాకి అక్కడ సిన్సినాటీలో మెయిడ్ గా ఉద్యోగం దొరికిందనీ, అందరూ జీవితంలో తిరిగి దారిలో పడ్డారనీ చెప్పింది. రాబర్ట్ కూడా తిరిగి కాలేజీలో జాయిన్ అయాడనీ, తొందరలోనే చదువు పూర్తి చేసుకుని సైన్యంలోకి వెళ్ళడానికి రిజిస్టర్ చేసుకున్నాడనీ, మిలటరీ సర్వీస్లో ఉండగానే మెడికల్ ట్రైనింగ్ కూడా పూర్తిచేసుకోవాలని అనుకుంటున్నాడనీ చెప్పింది. రాబర్ట్ తిరిగి చదువు సాగించడం ఇజబెల్ కు సంతోషాన్ని కలిగించింది. అయితే తన గురించి అతను తలుచుకున్నట్టు మాటవరసకు కూడా కూడా నెల్ చెప్పకపోవడంతో, తనని మర్చిపోయి జీవితంలో ముందుకు సాగిపోతున్నాడని అనుకుంది. తండ్రి చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చి, తనవల్ల వాళ్ళు ఎన్ని కష్టాలు పడ్డారో తలుచుకుంటే ఆమెకు దుఃఖం కూడా వచ్చింది. నెల్ తో 'మీ అందరూ సంతోషంగా ఉన్నందుకు నాకూ చాలా సంతోషంగా ఉంది. ఇంతవరకూ జరిగినవాటికి నేను బాధపడుతున్నాను' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

ఇజబెల్ కు రోజులు భారంగా గడుస్తున్నాయి. కొత్తగా పరిచయమయిన ఒక అమ్మాయి బలవంతం మీద పబ్లిక్ డాన్స్ పార్టీకి వెళ్ళింది. అక్కడికి సైనికులు ఎక్కువగా వస్తుంటారని ఆమె చెప్పడంతో, ఎప్పుడన్నా రాబర్ట్ కనిపిస్తాడేమో అన్న ఆశతో అక్కడికి వెళ్లడం మొదలు పెట్టింది. అక్కడ మేక్స్ అనే యువకుడి పరిచయమై, అది నెమ్మదిగా స్నేహంగా మారింది. అతను తనంటే ఇష్టపడుతున్నాడని గ్రహించి, తను డేటింగ్ కీ, ప్రేమకీ సుముఖంగా లేనని చెప్పేసింది. అయినా సరే అతను ఆమెకు ఇష్టం కలిగే వరకూ వేచిఉంటానని చెప్పి, ఎప్పటిలాగే స్నేహంగా ఉండసాగాడు. కొన్నినెలలు గడిచాక 'నీ మనసెవరో బాగా గాయపరిచారని తెలుస్తోంది. కానీ ఇలా ఎన్నాళ్లుంటావు? నేనంటే నీకు ప్రేమ లేదని తెలుసు, కానీ ఇష్టమయితే ఉంది కదా. అది చాలు నాకు. నిన్ను కష్టపెట్టకుండా చూసుకుంటాను' అని అడిగాడు. ఇజబెల్ కూడా ఆ విషయం గురించి ఆలోచించింది. 'రాబర్ట్ తనని పూర్తిగా మర్చిపోయాడు. ఇపుడు తను స్వతంత్రంగా ఉందని నెల్ తో చెప్పింది కదా. తన మీద ఇంకా ప్రేముంటే తనకోసం వచ్చేవాడే కదా. తనే అతని కోసం ఇంకా ఆశతో ఎదురు చూస్తుంది' అనుకుంది. తనకోసం అంత ఓపికగా ఎదురు చూస్తున్న మేక్స్ ను పెళ్లిచేసుకోవాలని అనుకుంది. పెళ్ళికి ముందే మేక్స్ కు, వివరాలు చెప్పకుండా తనకి మరొకరితో పరిచయం ఉందన్న విషయం మాత్రం చెప్పింది.

ఇజబెల్ మేక్స్ ల పెళ్లి చాలా సింపుల్ గా జరిగింది. ఇజబెల్ పెళ్లి విషయం తల్లిదండ్రులకి తెలియచెప్పలేదు. ఒక మంచి ప్రాంతంలో ఇల్లు అద్దెకు తీసుకున్నారు. మేక్స్ ఒక కంపెనీలో ఎకౌంటెంట్ ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఇజబెల్ యాంత్రికంగా వైవాహిక జీవితం గడుపుతోంది. ఆమె మేక్స్ తో ఉన్నప్పుడల్లా, రాబర్ట్ ని మోసం చేస్తున్నానన్న బాధ కలిగేది. మనసు లేని పెళ్లి చేసుకుని, రాబర్ట్ గురించే ఆలోచిస్తూ మేక్స్ కు అన్యాయం చేస్తున్నాననీ కుమిలిపోయేది. మేక్స్ మాత్రం ఆమెతో సంతోషంగా ఉన్నాడు. అలా రెండు సంవత్సరాలు గడిచాయి. పెరల్ హార్బర్ బాంబింగ్ తరువాత, రెండో ప్రపంచ యుద్ధం మొదలవుతోంది. యుద్ధవార్తలు విన్నప్పుడల్లా రాబర్ట్ క్షేమం గురించిన ఆలోచన ఆమెను విపరీతంగా భయపెట్టేది. ఎపుడూ అతని గురించి ఆలోచిస్తూ దిగులుగా గడిపేది. ఒకరోజు ఇజబెల్ ను వెదుక్కుంటూ రాబర్ట్ వచ్చాడు. అతన్ని చూసి ఇజబెల్ నిశ్చేష్టురాలయ్యింది. అతన్ని చూసి దాదాపు నాలుగేళ్లయింది. అతన్ని మళ్ళీ చూస్తానని ఆమె అనుకోలేదు. అప్పటివరకూ తను మిలిటరీలో పని చేశాననీ, కొంతమంది నీగ్రోలను యూరోప్ కు పంపడానికి మెడికల్ ట్రైనింగ్ ఇస్తుంటే తను కూడా అప్లై చేసాననీ, ఈలోగా సెలవు మీద వచ్చాననీ చెప్పాడు. సిటీలో ఇజబెల్ నాన్న కనిపించారనీ, ఆమె పెళ్లి విషయం, భర్త పేరూ ఆయన ద్వారా తెల్సిందనీ, దానితో తను వెదుక్కుంటూ వచ్చానని చెప్పాడు. తను చెప్పకపోయినా తండ్రి తన విషయాలు తెలుసుకుంటూనే ఉన్నాడన్నమాట అనుకుంది.

ఇజబెల్ కు నెల్, రాబర్ట్ రాజీపడి అన్నీ మర్చిపోయాడు అని చెప్పడం, ఇపుడు కూడా రాబర్ట్ మళ్ళీ యుద్ధానికి వెళ్లిపోతానని చెప్పడం ఉక్రోషం, బాధ కలిగాయి. 'ఇన్నాళ్ళూ ఏమైపోయావు? నాకోసం ఎందుకు రాలేదు? ముందే వస్తే నాకీ ఇష్టం లేని పెళ్లి నుండి నరకం తప్పేది కదా. ఇపుడు కూడా మళ్ళీ వెళ్ళిపోయేవాడివి నాకెందుకు కనిపించావు? నువ్వు లేకుండా ఉండటం నాకు ఎలాగూ అలవాటయింది కదా. ఇపుడు మళ్ళీ నా గుండె బద్దలవుతుంది' అని ఏడ్చింది. దానికి రాబర్ట్ ఇలా చెప్పాడు. 'మన పెళ్లి తరువాత జరిగిన పరిస్థితుల బట్టి ఇక మీ నాన్న నా చదువుకి సాయం చెయ్యరు అని తెలిసిపోయింది. నేను ఎలా అయినా మెడికల్ స్కూల్ చదువు పూర్తి చెయ్యడానికి కష్టపడి జాగ్రత్తగా ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాను. నిన్ను తిరిగి నాదగ్గరికి తెచ్చుకుని నిన్ను క్షేమంగా ఉంచే దారి కోసం ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాను. కొన్నినెలల తరువాత నేను ఒంటరిగా వెళుతుండగా మీ అన్నలు వాళ్ళ స్నేహితులతో కలిసి నామీద దాడి చేసి హింసించి, బాగా కాల్చిన ఇనుప కడ్డీతో వీపు మీద వాతలు వేసి, 'ఒక తెల్లపిల్ల మీద చేతులు వేసినందుకు శిక్ష' అని వదిలేసి పోయారు. స్పృహ తప్పి పడి ఉన్న నన్ను ఒకతను చూసి, మా ఇంటికి తీసుకెళ్ళి వదిలాడు. నేను కోలుకోడానికి కొన్ని వారాలు పట్టింది. నేను నీ జోలికి రానని మీ అన్నలికిచ్చిన మాట తప్పలేదు. అప్పటికే మా

అమ్మా , చెల్లీ ఇంట్లో పని మానేసారు కూడాను. అయినా అన్ని నెలల తరువాత ఎందుకు నన్ను హింసించారో అర్థం కాలేదు. మిలటరీలో చేరాక మళ్ళీ నాకు ధైర్యం కలిగి, ఎలా అయినా నిన్ను నాతో తెచ్చుకోవాలని వచ్చేసరికి, నువ్వు అప్పటికే ఇల్లొదిలి వెళ్ళిపోయావనీ, నా మీద ఆశ వదిలేసుకున్నావనీ తెలిసింది. ఇపుడు యుద్ధానికి వెళ్లబోయే ముందు నిన్నొకసారి చూడాలనిపించి, చూడకుండా ఉండలేక వచ్చాను. నేనెప్పుడూ ఎప్పుడూ నిన్ను ప్రేమిస్తూనే ఉన్నాను' అని చెప్పాడు. 'మన పెళ్ళే నిజమయిన పెళ్లి. నాతో వచ్చెయ్యి. నేను యుద్ధం నుండి తిరిగి వచ్చేవరకూ నువ్వు ప్రశాంతంగా, క్షేమంగా, ఏ వేధింపులు లేకుండా ఉండగలిగే చోటు చూసి మళ్ళీ వస్తాను. మనం సంతోషంగా ఉందాం' అని బ్రతిమాలాడు. రాబర్ట్ ఇంకా తనని ప్రేమిస్తున్నాడని తెలియటంతో, ఇజబెల్ కు మళ్ళీ ఆశలు కలిగాయి. రాబర్ట్ తో వెళ్ళిపోడానికి ఒప్పుకుంది. ఇద్దరూ మైమరిచి ఏకం అయ్యారు. ఇజబెల్ ను తీసుకెళ్ళడానికి తొందరలో వస్తానని చెప్పి రాబర్ట్ వెళ్ళిపోయాడు.

రాబర్ట్ వచ్చివెళ్ళిన దగ్గర నుండీ ఇజబెల్ లో పూర్వపు ఉత్సాహం తిరిగి వచ్చింది. ఆరోజు నుంచీ పూర్తిగా మేక్స్ ని తప్పించుకు గడపసాగింది. తనెరోజూ మేక్స్ ని ప్రేమించలేదని ఆమెకు తెలుసు. అతనితో మనసు లేని కాపురం చేసే కన్నా రాబర్ట్ తో వెళ్ళిపోవడమే ఇద్దరికీ మంచిదని అనుకుంది. అయితే ఎపుడూ మనమొకటి తలిస్తే జరిగేది వేరొకటి ఉంటుంది. రాబర్ట్ వెళ్ళిన కొన్ని వారాల తరువాత, తను అనుకున్నట్టుగా మంచి చోటు దొరికిందని, త్వరలో వస్తాననీ లెటర్ వ్రాసాడు. ఈలోగా ఇజబెల్ కు తను గర్భవతి అని తెలిసింది. ఆమెకు ఇపుడు పెద్ద సమస్య, పుట్టబోయే బిడ్డ ఎవరి బిడ్డ అని. అది పుట్టేవరకూ తేలని విషయం. ఈలోగా ఆమె ఏం చెయ్యాలి? మేక్స్ తో తను వెళ్ళిపోతున్నానని ఎలా చెప్పాలా అనే ఆలోచించింది ఇన్నాళ్ళూ. మేక్స్ మంచి మనసున్నవాడు, తనంటే ప్రేమున్నవాడు. తన ముభావ ప్రవర్తనని సహనంగా ఇష్టంగా భరించినవాడు. ఆమెని తను ప్రేమించినంతగా ఆమెకి తన మీద ప్రేమ లేదు అని తెలుసు గానీ, తనని వదిలేసి వెళ్లిపోతుందని మాత్రం ఎపుడూ ఊహించి ఉండడు. అతని స్వభావాన్ని బట్టి, ఇపుడు తను వెళ్ళిపోతున్నాను అని చెపితే తనని నిందించడు, కానీ మౌనంగా తనలో తనే కుమిలిపోతాడు. అయితే తను వెళ్ళిపోయాక, పుట్టిన బిడ్డ అతనిది అని తెలిస్తే మాత్రం ఊరుకోడు. తన నుంచి అతని బిడ్డని తప్పక తీసుకువెళ్ళిపోతాడు. తను చేసిన తప్పుకి బిడ్డ తల్లి లేకుండా పెరగాలి. అలా కాకుండా ఇక్కడే ఉంటే, ఒకవేళ అది రాబర్ట్ బిడ్డ అయితే వెంటనే తననీ బిడ్డనీ ఇంట్లోంచి తగిలేస్తాడు. అపుడు రాబర్ట్ గనక కనిపించకపోతే, మిశ్రమజాతుల బిడ్డకి సింగిల్ మదర్ గా, తనూ బిడ్డా ఇద్దరూ చాలా కష్టాలు పడాల్సి వస్తుంది. బిడ్డని పెంచడానికి తను చివరికి శరీరం అమ్ముకోవాల్సిన పరిస్థితుల్లోకి కూడా వెళ్లాల్సివస్తుంది. ఒకవేళ తను రాబర్ట్ తో వెళిపోతే, బిడ్డ గనక మేక్స్ బిడ్డ అయితే, అటు నీగ్రోల్లోనూ, ఇటు తెల్లవాళ్ళ దగ్గరా, తల్లి చేసిన తప్పుకి బిడ్డ ప్రతీక్షణం అవమానాలు ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుంది. ఇపుడు తనేం చెయ్యాలి అని ఎంతో ఆలోచించిన మీదట, బిడ్డ భవిష్యత్తు కోసం తన ప్రేమని మర్చిపోయి, మేక్స్ తో ఉండటమే మంచిదని నిర్ణయించుకుంది. పైగా తను మేక్స్ ని పెళ్లి చేసుకుని మోసం చేసినది చాలు, అతని బిడ్డని కూడా అతన్నుంచి దూరం చెయ్యలేను అనుకుంది.

రాబర్ట్ వచ్చినపుడు తన నిర్ణయాన్ని, దానికి కారణాల్ని వివరంగా చెప్పి, అతన్ని వెళ్ళిపోమంది. ఎంతో ఆశతో వచ్చిన రాబర్ట్ కృంగిపోయాడు. ఎవరి బిడ్డ అయినా తను ప్రేమగానే చూసుకుంటాను వచ్చెయ్యమని ఎంతో బ్రతిమాలాడు. కానీ తనతో ఎక్కువ మాట్లాడితే తను కరిగిపోయి మంచీ చెడూ విచక్షణ కోల్పోయి అతనితో వెళ్లిపోతుందని తెలుసు. అందుకని అతన్ని మాట్లాడనివ్వకుండా వెళ్ళిపోమంది. చేసేదేం లేక రాబర్ట్ వెళుతూ కన్నీళ్ళతో 'నువ్వు మన బిడ్డతో ఇక్కడ ఒంటరిగా కష్టాలు పడటం లేదు అని నిర్ధారించుకోడానికి మళ్ళీ నేను కొన్నాళ్ళ తరువాత వచ్చి చూస్తాను' అని చెప్పాడు. ఇద్దరూ కలిసే సమయానికి, స్వయంగా అతన్ని దూరం చేసుకున్న తన దురదృష్టానికి ఏడుస్తూ ఉండిపోయింది ఇజబెల్. తనిక జన్మలో రాబర్ట్ ను చూడలేదన్న నిజం ఇజబెల్ ను కృంగదీసింది. ఆమె విచారాన్ని మేక్స్ అపుడే

పిల్లలు కనటం తనకి ఇష్టం లేదేమో అనుకున్నాడు. అన్నివిధాలా ఆమెకు ఆసరాగా ఉన్నాడు. నెలలు నిండి ఇజబెల్ కు మేక్స్ పోలికలతో కొడుకు పుట్టాడు. మేక్స్ కు రాబర్ట్ విషయం తెలిసి అతను క్రుంగిపోవాల్సిన అవసరం రానందుకూ, కొడుకు వేధింపులకు లోనవ్వక్కర్లేనందుకూ ఇజబెల్ ఊపిరి పీల్చుకుంది. అయితే మొదటి బిడ్డను పోగొట్టుకున్న దుఃఖం మాత్రం ఆమెను ఎపుడూ వీడలేదు. కొన్నాళ్ళకు వాళ్ళు టెక్సాస్ కు నివాసం మారిపోయారు.

ఈ కథంతా తమ రెండురోజుల ప్రయాణంలో, సిన్సినాటీ హోటల్ కు చేరేలోగా అంచెలంచెలుగా డోరీకి చెప్పింది ఇజబెల్. ఆమె కథ విని డోరీ మనసు బాధతో, ఇజబెల్ మీద జాలితో నిండిపోయింది. అంత కఠినం కనిపించే ఆమె వెనుక ఇన్ని వేదనలున్నాయా అనుకుంది. ఈలోగా డోరీ ప్రస్తుత జీవితంలో చాలా ముఖ్య సంఘటనలు జరిగాయి. దారిలో ఉండగా టీగ్ ఫోన్ చేసి, ముందు రాత్రి ఎవరో షాపు అద్దాలు పగల గొట్టి చోరీ చేసారు అని చెప్పాడు. ఆమె చెప్పిన మీదట చెక్ చేసి, సేఫ్ లో తను పెట్టిన కేష్ కూడా పోయిందని చెప్పాడు. వెనక్కి వెళ్ళగానే కట్టాల్సిన బిల్లులు కళ్ళ ముందు కనిపించి ఆమెకు ఏడుపు వచ్చింది. అతన్ని పోలీసులకు కంప్లయింట్ ఇవ్వమని అడిగింది. కొంతసేపటికి కొడుకు ఫోన్ చేసి అర్జెంట్ గా మాట్లాడాలని మెసేజ్ పెట్టాడు. మళ్ళీ ఏం ఘనకార్యం చేసాడా అనుకుంటూనే మధ్యలో బ్రేక్ కోసం ఆగినపుడు ఫోన్ చేసింది. వాడు చావు కబురు చల్లగా చెప్పాడు. అతని గర్ల్ ఫ్రెండ్ జెన్నీ ప్రెగ్నెంట్ అనీ, ఇపుడే పిల్లలు కనడం ఆమెకు ఇష్టం లేదు కాబట్టి ఆమె అబార్షన్ చేయించుకోవాలని అనుకుంటుందనీ చెప్పాడు. డోరీకి మతి పోయింది. ఈ టీనేజ్ దాటని పిల్లలేంటీ, వాళ్ళకి పిల్లలూ అబార్షన్లూ, వాళ్ళు వేస్తున్న వేషాలేమిటని విపరీతంగా కోపం వచ్చింది. తను వచ్చాక ఆ విషయం మాట్లాడదాం నోరుమూసుకుని కూర్చోమని చెప్పింది. అయితే స్టీవీ మరుసటి రోజుకే డాక్టర్ తో వీళ్ళు ఎపాయింట్మెంట్ తీసుకున్నారనీ, దానికి డబ్బు కోసం ఏం చెయ్యాలో తెలీక తల్లి షాపులో తానే దొంగతనం చేసాననీ చెప్పాడు. డోరీ పిచ్చెక్కిపోయింది. ఎదురుగా కనిపిస్తే వాడి పీక నొక్కెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. నువ్వేం చేసుకుంటావో తెలీదు, నా డబ్బు మాత్రం వాడావంటే చంపి పోగులు పెడతాను అని అరిచింది. విషయం జెన్నీ తల్లిదండ్రులకు తెలీదనీ, వాళ్ళ నాన్నకు తెలిస్తే తనని చంపేస్తాడనీ స్టీవీ ఏడుపు మొదలెట్టాడు. నీ ఏడుపు నువ్వేడువు, నా డబ్బు మాత్రం ముట్టుకోకు అని వార్నింగ్ ఇచ్చింది.

టీగ్ అప్పటికే పోలీసులకి చెప్పాడేమో అని డోరీకి కంగారు పట్టుకుంది. ముందు గొయ్యి, వెనుక నుయ్యిలా ఉంది ఆమె పరిస్థితి అపుడు. పోలీసులు వచ్చి ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తే కొడుకు జైలుకి వెళతాడు. తన చేతులతో తనే కొడుకు భవిష్యత్తు నాశనం చేసినట్టు అవుతుంది. కంప్లయింట్ వెనక్కి తీసుకోమని చెప్పాలంటే, టీగ్ కి అసలు విషయం చెప్పాలి. అపుడు అతను తన గురించీ, తన కుటుంబం గురించీ ఏమనుకుంటాడో, నాకెందుకు ఇలాంటి వాళ్లతో కష్టాలు అని మొహం చాటేస్తాడేమో అని భయం. మొత్తానికి ఆలోచించి అతనికి విషయం చెప్పకుండా, తను మనసు మార్చుకున్నాననీ, కంప్లయింట్ వాపసు తీసుకోమని ఫోన్ మెసేజ్ పెట్టింది. అతను ఎందుకూ అని అడిగితే జవాబు చెప్పలేనని, తరువాత అతను ఎన్నిసార్లు ఫోన్ చేసినా ఆన్సర్ చెయ్యకుండా తప్పించుకుంటోంది. అతను ఆమె క్షేమంగానే ఉందా, లేదా ఏదైనా ఇబ్బందుల్లో చిక్కుకుందా అని ఆందోళనతో, గంటకోసారి ఫోన్ చేసి మెసేజెస్ వదులుతూనే ఉన్నాడు.

ఆరోజు సాయంత్రం విజిటేషన్, మరుసటి రోజు ఫ్యునరల్. అప్పటికే మానసికంగా కూడా ఇజబెల్ చాలా అలసిపోయినట్టు కనిపిస్తోంది. విజిటింగ్ కి ఇంకా సమయం ఉండటంతో కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకొని, టైమ్ కు చాలా ముందుగానే బయలుదేరారు. ఇజబెల్ దారి చెపుతుంటే డోరీ డ్రైవ్ చెయ్యసాగింది. కొన్ని వీధులు తిప్పి, తనూ రాబర్ట్ పెళ్లి చేసుకున్న చర్చ్, తరువాత వాళ్ళు ఉన్న అపార్ట్మెంట్, తను

ఉద్యోగం చేసేనపుడు ఉన్న ఇల్లు చూపించింది. తరువాత ఒక స్మశానం లోకి తీసుకు వెళ్ళి, ఒక సమాధి దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళింది. ఆ సమాధి మీద రాబర్ట్ ప్రీవిట్ (1921– 1944) అని ఉంది. అప్పటివరకూ డోరీ, ఇజబెల్ కథంతా వింటూ, తాము అపుడు వెళుతున్నది రాబర్ట్ ఫ్యునరల్ కి అనుకుంటుంది. అది చూడగానే ఆమెకు అయోమయం కలిగింది. ఇజబెల్ తన హేండ్ బేగ్ లోంచి శిధిలావస్థలో ఉన్న ఒక ఉత్తరాన్ని డోరీకి చూపించింది. అది రాబర్ట్ యుద్ధానికి వెళుతూ వ్రాసి, నెల్ కు ఇచ్చి, ఒకవేళ తను యుద్ధం నుండి తిరిగి రాకపోతే ఇజబెల్ కు పంపమని ఇచ్చాడు. అందులో 'నువ్వు ఈ ఉత్తరం గనక చదువుతున్నావూ అంటే, నేను మళ్ళీ నీకోసం, మన బిడ్డకోసం వస్తానని నీకిచ్చిన మాట నిలబెట్టుకోలేకపోయానన్నమాట. ఒకవేళ నేను రాలేకపోతే ఆ బిడ్డ మేక్స్ బిడ్డ అవాలని నేను దేవుడ్ని ప్రార్ధిస్తాను. ఎందుకంటే మొదటే నల్లతోలుతో పుట్టినవాడికి ఎన్ని కష్టాలో నాకు తెలుసు. అదీ తండ్రి అండ లేకుంటే ఇంకెంత దారుణంగా ఉంటుందో అన్న ఊహ కూడా నేను భరించలేకపోతున్నాను. ఒకవేళ దురదృష్టవశాత్తు నీకేం కష్టం కలిగినా నెల్, మా అమ్మ కోరా నీకు ఆసరాగా ఉంటామని నాకు మాటిచ్చారు. మా అందరికీ నువ్వంటే చెప్పలేనంత ప్రేమ. ఎపుడు ఏ కష్టం వచ్చినా నీకు వాళ్ళున్నారని మాత్రం మర్చిపోకు' అని వ్రాసాడు. అది చదివిన డోరీకి మనసు మెలిపెట్టినట్టయింది. 'యుద్ధంలో రాబర్ట్ ఎక్స్ప్లోజివ్ మీద కాలెయ్యబోయిన వేరే సైనికుడిని రక్షించడం కోసం తాను మధ్యలో దూకి ప్రాణాలు కోల్పోయాడు. ఆ వార్త నాకు నా కొడుకు పుట్టడానికి వారం రోజుల ముందు తెలిసింది. ఆ వార్త తెలియడంతోనే నా జీవితం అయిపోయింది అనుకున్నాను, కానీ నెమ్మదిగా నా కొడుకు వల్ల మళ్ళీ కోలుకున్నాను' అని చెప్పింది ఇజబెల్. డోరీకి ఒక్కసారిగా తన జీవితం గుర్తొచ్చింది. తన కష్టాలే పెద్దవనుకుంది. కొడుకు చేస్తున్న మతిలేని పనులకు చంపెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. టీగ్ ప్రేమని ఒప్పుకోడమంటే తనకి భయం, అందరిలాగే అతని వల్లా మనసు గాయపడుతుందేమో అని. అయితే తనెంత అదృష్టవంతురాలు అన్నది అపుడే తెలిసింది ఆమెకి. తనని ప్రేమించినవాళ్లు, తనకి ప్రియమైనవాళ్ళూ కూడా ఇంటి దగ్గర తనకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉన్నారు. ఇజబెల్ రాబర్ట్ అనుభవించిన కష్టాలతో పోలిస్తే తనవీ ఓ కష్టాలేనా అనిపించింది ఆమెకి. అయితే 'ఇంతకీ ఫ్యునరల్ హోమ్ లో ఆమె ఆఖరిచూపు కోసం వేచిఉన్నవారెవరూ' అన్న ప్రశ్న వేధిస్తుంది ఆమెను.

ఇద్దరూ బయలుదేరి ఫ్యునరల్ హోమ్ కి వచ్చారు. ఇజబెల్ కారులోంచి దిగటానికి కూడా శక్తి లేనట్టుగా కనిపించింది. డోరీ నెమ్మదిగా ఆమె చెయ్యిపట్టుకుని నడిపిస్తుండగా, ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్లారు. ఒక్కో రూమ్ ముందు బోర్డ్ మీద వ్రాసి ఉన్న పేర్లు చదువుతూ వెదుక్కుంటూ వెళ్ళి, పర్ల్ ప్రీవిట్ అని ఉన్న గది ముందు ఆగింది ఇజబెల్. ఈ పర్ల్ ఎవరబ్బా, ఇప్పటివరకూ తను చెప్పిన కథలో ఈపేరు ఎక్కడా రాలేదే అనుకుంది డోరీ. నెమ్మదిగా లోపలికి వెళ్ళి కేస్కేట్ ముందు నిలబడింది ఇజబెల్. అందులో తెలుపూ నలుపూ కలిసిన ఛాయలో, అచ్చం ఇజబెల్ పోలికలతో ఉన్న 72 ఏళ్ళ పర్ల్ పడుకోబెట్టి ఉంది. హాల్లో ఆమెవి చిన్నప్పటి నుండీ వివిధ వయసుల్లో తీసిన ఫోటోలు అమర్చిఉన్నాయి. ఆ ఫోటోల్లో ఆమె ఎంతో గ్రేస్ఫుల్ గా, కాన్ఫిడెంట్ గా కనిపిస్తోంది. ఆమెలో రాబర్ట్ పొడుగూ, కొన్ని పోలికలూ కనిపించాయి స్పష్టంగా కనిపించాయి ఇజబెల్ కి. ఆ ఫోటోలను ఎంతో ఆబగా చూస్తోంది. పర్ల్ మొహం చూడగానే డోరీకి అర్ధమయింది ఆమె ఇజబెల్ కూతురే అని. ఆమె షాక్ తో నిలబడి, ఆ విషయాన్ని ఇజబెల్ ఎలా తీసుకుంటుందా, ఆమె ఏమయిపోతుందా అని భయపడుతూ చూస్తోంది. తనని అక్కడికి ఎందుకు తోడుగా తెచ్చిందో కూడా డోరీకి అర్ధమయింది. ఇజబెల్ కు అత్యంత బలహీనమయిన క్షణాలవి. ఆమెకు మానసికంగా బలాన్నిచ్చే తోడు అవసరం. ఈలోగా నెల్ కనిపించగానే, ఇజబెల్ పరుగున వెళ్ళి ఆమెను కౌగలించుకుంది. ఇద్దరూ మౌనంగా రోదించారు, తరువాత ఇజబెల్ దూరంగా పర్ల్ మొహం బాగా తనకి కనిపించేలా కూర్చుని చెమ్మగిల్లితున్న కళ్ళతో తదేకంగా చూస్తూ కూర్చుంది. డోరీ ఆమె పక్కనే కూర్చొని తన చేతుల్లో ఆమె చేతులు పట్టుకుని సాంత్వనగా నిమురుతూ కూర్చుంది. ఇజబెల్ మనసులో ఎన్ని విషాదతరంగాలు ఎగుస్తున్నాయో ఆమె వూహించగలదు. ఆ కూతురి కోసం జీవితమంతా తపించింది ఆమె, కానీ తన కళ్ళతో చూసుకోగలిగే

సమయానికి అందనంత దూరం వెళ్ళిపోయింది. మౌనంగా ఆమె తన శోకాన్ని కరిగించుకోడానికి వీలుగా అందరూ ఆమెని ఒంటరిగా వదిలేసారు. చివరిలో నెల్, పర్ల్ కొడుకునీ, కోడలినీ, మనవరాలినీ తీసుకొచ్చి ఇజబెల్ కు చూపించింది. అయితే అందరికీ అనుకోకుండా కలిసిన ఆ కొత్త సంబంధాలు కొంచెం ఇబ్బందిగానే అనిపించాయి. విజిటేషన్ ముగిసిన తర్వాత ఇజబెల్, డోరీ మళ్ళీ హోటెల్ రూమ్ కు వచ్చేసారు. నడవడానికి కూడా శక్తి లేకుండా ఉన్న ఇజబెల్ ఏమయిపోతుందో అని డోరీ కి భయం వేసింది. ఆమెను కాసేపు నిద్రపోమని చెప్పి పడుకోబెట్టింది.

మరునాడు ఉదయం లేచి తయారయి మళ్ళీ ఫ్యునరల్ హోమ్ కు వెళ్లారు. సర్వీస్ సమయంలో పర్ల్ గురించి చెపుతూ, కోరా పేరు పెంపుడు తల్లి గానూ, ఇజబెల్ పేరు కన్నతల్లిగానూ చెప్పినపుడు ఇజబెల్ కంట కన్నీరు ధారగా కారింది. పర్ల్ ను, రాబర్ట్ సమాధి ప్రక్కనే సమాధి చేసారు. అప్పటివరకూ కేవలం మౌనంగా కన్నీరు కార్చిన ఇజబెల్ వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తుంటే, డోరీ తల్లిలా ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుంది. తరువాత ఫ్యునరల్ కి వచ్చిన అందరూ నెల్ ఇంటికి వెళ్లారు. వచ్చిన అతిథులందరూ వెళ్ళిన తరువాత నెల్, ఇజబెల్, డోరీ, పర్ల్ కోడలు ఫెలీషియా కూర్చున్నారు. అపుడు నెల్ జరిగిన విషయాలు చెప్పుకొచ్చింది. అప్పటికి ఓ రెండు వారాల క్రితం పర్ల్ నిద్రలో ప్రశాంతంగా చనిపోయింది. విషయం తెలియచెయ్యాల్సిన వాళ్ళ వివరాల కోసం ఫెలీషియా పర్ల్ డైరీ వెదుకుతుంటే, అందులో ఇజబెల్ నంబర్ కనిపించింది. ఇజబెల్ ఎవరో ఆమెకి తెలియక నెల్ ని అడిగింది, 'ఎవరామె? ఈ కబురు తెలియచెయ్యాలా?' అని. అపుడు నెల్ రాబర్ట్, ఇజబెల్ కథ చెప్పి, ఎపుడో జరిగిపోయిన గతాన్ని అందరూ వదిలేసుకున్నారు, అలా వదిలేయ్యడమే మంచిదేమో అంది. ఫెలీషియా దానికి ఒప్పుకోకుండా ఇజబెల్ కు తెలియచెయ్యాలని పట్టుబట్టి, తనే ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పింది. ఇజబెల్ కు ఆ నిజం కలుగచేసిన షాక్ నుండీ, దుఃఖం నుండీ తేరుకుని, అంత దూరం నుండి ప్రయాణం చేసి వచ్చి, కూతురికి వీడ్కోలు చెప్పే అవకాశం కోసం ఫ్యునరల్ని రెండువారాలు వాయిదా వేసారు. ఆ విషయం వినగానే డోరీకి ఆ నిజాన్ని తెలుసుకున్న ఇజబెల్, తను ఒక్కతే ఆ విషాదాన్ని ఇన్నాళ్ళు ఎలా భరించిందో అని ఆశ్చర్యం వేసింది. ఆమె స్ట్రాంగ్ లేడీ అని తెలుసు కానీ, మరీ ఇంత స్ట్రాంగ్ అని డోరీ అనుకోలేదు.

పర్ల్ అసలు మీదగ్గరికి ఎలా వచ్చింది అని అడిగిన ఇజబెల్ తో నెల్ జరిగినదంతా చెప్పింది. ఇజబెల్ బిడ్డను ప్రసవించిన రోజు, ఇజబెల్ తల్లి మంత్రసానితో ఆ బిడ్డను తీసుకెళ్ళి ఎక్కడయినా నల్లజాతి వాళ్ళ అనాథాశ్రమంలో వదిలేయి అని చెప్పింది. ఆ రాత్రివేళ చీకట్లో పాపను తీసుకుని మంత్రసాని వెళుతుంటే, ఇజబెల్ నాన్న ఆమెను అనుసరించి వచ్చి, దగ్గరుండి రాబర్ట్ ఇంటికితీసుకొచ్చి కోరాకి అప్పగించారు. ఆయన రోజూ వచ్చి, నెలలు నిండకుండా బలహీనంగా పుట్టిన ఆ బిడ్డకు కావాల్సిన మందులూ, స్వయంగా బేబీ ఫార్ములా చేసి తీసుకొచ్చి, జాగ్రత్తలు చెప్పి వెళ్ళేవారు. నెల్, రాబర్ట్ అమ్మా నాన్నా వంతులు వేసుకుని రాత్రీ పగలూ పాపని సాకారు. అది విన్న ఇజబెల్ మొహం పాలిపోయింది. 'నాన్న చేసారా ఇదంతా నేను నమ్మలేను' అంది. నెల్ 'మీ నాన్నకి నువ్వంటే ప్రాణం. ఆయన మనవరాలు ఎక్కడో అనాథగా పెరగటం ఆయన భరించలేకపోయారు. అయితే ఆయన బలహీనత అంతా మీ అమ్మకు ఎదురుచెప్పలేకపోవడం. దానితో పాపను నీకు దగ్గరగా ఉంచే దారయితే ఆయనకు తెలీలేదు, కానీ పాప ఎక్కడ క్షేమంగా ఉంటుందో అక్కడికి చేర్చారు.' అని చెప్పింది. మరి ఆయన అమ్మకు ఎదురు చెప్పలేకపోతే సరే, కానీ పాప బ్రతికేఉందన్న నిజాన్ని నాకయినా ఎందుకు చెప్పలేదు అని అడిగింది.

నెల్ 'ఆ సంగతి నీకు చెపితే నువ్వు పాపని వదిలి ఉండేదానివా? అయినా పాప మా దగ్గర ఉందన్న విషయం తెలిస్తే మీ అమ్మ మా అందరి జీవితాలూ ఇంకెంత నరకం చేసి ఉండేదో. మీ అన్నలు రాబర్ట్ ని వదిలి ఉండేవారా? బహుశా అందుకనే మీ నాన్న ముఖ్యంగా రాబర్ట్

క్షేమం కోరే నీకు చెప్పలేదేమో. అయినా నీకు పాప చనిపోయిందని ఎవరు చెప్పారు?' అని అడిగింది. అపుడు ఇజబెల్ కు తల్లి మాటలు 'నెలలు నిండకుండా పుట్టింది. అంతా మన మంచికే' అన్న మాటలు గుర్తొచ్చాయి. నువ్వైనా నాకు ఎందుకు చెప్పలేదు ఆ విషయం అని నెల్ ని అడిగితే, మీ అమ్మ మంత్రసానితో 'నాకీ బిడ్డ అక్కర్లేదు. నన్ను కలవడానికి ఎపుడూ ప్రయత్నించకండి' అని వ్రాసిన చీటీ పంపింది. పాపను చుట్టిన బట్టల్లో ఉన్న ఆ చీటీ మేము ఎప్పటికో చూసాము. అది చూసి మేము నిజంగానే నీకు ఆ పాప అక్కర్లేదేమో అనుకున్నాము. ఆ చీటీ సంగతి మీ నాన్నగారికి తెలియదు' అని చెప్పింది. 'ఆయన బ్రతికున్నన్నాళ్ళూ పర్ల్ అవసరాల కోసం పేరు వ్రాయని కవర్లో డబ్బులు పెట్టి, తలుపు క్రింద నుండి లోపలికి పెట్టి వెళ్ళేవారు. అది ఎవరు చేసారో ఎవరి కోసమో మాకు తెలుసు. ఆయన చనిపోయేముందు కూడా పెద్ద మొత్తాన్ని పర్ల్ కాలేజీ చదువుకోసం అని ఇచ్చారు. దానివలన ఏనాడూ పర్ల్ కు ఏ లోటూ లేకుండా సాగింది' అని చెప్పింది. ఇజబెల్ కు తండ్రి ప్రేమ, పెద్దమనసు తెలుసుకున్నాక బాధ, సంతోషం, కృతజ్ఞత కలిగాయి.

పర్ల్ కు నేను తల్లిని అని తెలుసా అని అడిగింది ఇజబెల్. 'తనకి పెద్దయ్యేవరకూ తెలీదు. తను పుట్టినపుడే తల్లి చనిపోతే, తెలిసినవాళ్ళు పెంచడానికి కోరాకు ఇచ్చారని చెప్పాము. కొంచెం పెద్దయ్యాక నేను మీ కథ చెప్పాను. అపుడు తనకి చెప్పిన కథ పూర్తిగా నిజం కాదు అన్న అనుమానం తనకి ఎపుడో వచ్చిందని చెప్పింది. తన ఒంటి రంగు చూసి తన తల్లిదండ్రులలో ఒకరు తెల్లవారు అయ్యుండాలని అనిపించిందట. అయితే రాబర్ట్ పోలికలు తనలో ఉండటంతో రాబర్ట్ తన తండ్రేమో అన్న అనుమానం కూడా వచ్చిందనీ, కానీ అడిగి నిజాలు తెల్సుకోడానికి భయమేసి వూరుకున్నాననీ చెప్పింది. ఎపుడూ అతని ఫొటోలని శ్రద్ధగా చూస్తుండేది. అయితే ఆమె మనసు గాయపడుతుందని నువ్వు తనని వద్దనుకున్నావన్న విషయం చెప్పలేదు. ఆమె ఏం చేయ్యాలనుకుందో తనకే వదిలేసాము. కొన్నాళ్ళకి తను ఎలానో నువ్వు టెక్సాస్ లో ఉన్నావన్న విషయం తెలుసుకుంది. చాలాసార్లు నీతో మాట్లాడాలని, ఫోన్ చేసి కూడా, నువ్వు ఆన్సర్ చేసాక మాట్లాడకుండా పెట్టేసేది. నీ భర్తా, పిల్లలూ తన విషయం తెలిస్తే ఎలా తీసుకుంటారో, నీకెంత ఇబ్బంది కలుగుతుందో అనిపించి, నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టడం ఇష్టంలేక ఆ ప్రయత్నాలు మానేసింది. అయితే ఆమె జీవితమంతా సంతోషంగా, సంతృప్తికరంగా, గౌరవప్రదంగా గడిచింది' అని చెప్పింది. ఇజబెల్ కు దాదాపు ఒక సంవత్సరం పాటు తనకి వచ్చిన బ్లాంక్ కాల్స్ గుర్తొచ్చాయి. 'అయ్యో తన కోసం నేనెంత తపించిపోయానో. తనే అని నాకు తెలిస్తే తనకోసం ఏమైనా వదులుకునేదాన్ని. జీవితమంతా ఎంత దుఃఖాన్ని అనుభవించానో ఎవరికైనా ఎలా తెలుస్తుంది' అని ఏడ్చింది.

పర్ల్ తన కూతురు అన్న విషయం రాబర్ట్ కు తెలుసా అని అడిగింది ఇజబెల్. అపుడు నెల్ 'తెలియకపోవచ్చు. మీరిద్దరూ కలిసి వెళ్ళిపోయాక, రాబర్ట్ ఇంట్లో ఎక్కువగా లేడు. ఓ రెండుసార్లు సెలవుల్లో వచ్చి వెంటనే వెళ్ళిపోయాడు. తరువాత ఆర్మీ లోకి వెళ్ళిపోయాడు. పర్ల్ కి రెండు మూడేళ్ళ వయసున్నపుడు, అతను యుద్ధానికి వెళ్లేముందు సెలవులో వచ్చినపుడు నువ్వు కనిపించావనీ, నిన్ను యుద్ధం ముగిసి తనొచ్చేవరకూ ఇక్కడ ఉంచుతానని చెప్పాడు. అపుడు అమ్మ పర్ల్ విషయం చెపుదామనే అనుకుంది, కానీ పాపని నువ్వు ఒద్దనుకున్నావన్న విషయం చెపితే అతని గుండె బద్దలవుతుందని, నువ్వొచ్చాక చెప్పొచ్చని ఆగిపోయింది. అయితే అతను చెప్పినట్టుగా నువ్వు రాలేదు. తనెన్ని చెప్పినా నువ్వు రావని మాకు అర్ధమయింది' అని చెప్పింది. తను రాబర్ట్ తో వచ్చుంటే తన కూతురి దగ్గరికే వచ్చేది కదా అనుకుంది ఇజబెల్. తను జీవితకాలం దేనికోసమైతే తపించిందో, అవి తనకి అతి దగ్గరలో ఉండి కూడా అందకుండా పోయిన వాస్తవాన్ని తట్టుకోలేక భరించలేని దుఖంతో వణికిపోయింది.

కొంతసేపు కూర్చుని ఇక వెళ్ళడానికి బయలుదేరారు డోరీ, ఇజబెల్. నెల్ తన జీవితమంతా రాబర్ట్ ని, ఇజబెల్, పర్ల్ ని ప్రొటెక్ట్ చేయడానికి ఎంతో కష్టపడింది. పర్ల్ ను తల్లిలా పెంచింది. నెల్ ను ఇజబెల్ గాఢంగా కౌగలించుకుని వీడ్కోలు చెప్పింది. ఫెలీషియాను ప్రేమగా దగ్గరికి తీసుకుని, కృతజ్ఞతలు చెప్పి, వాళ్ళందరినీ తనకు ఉత్తరాలు రాస్తుండమనీ, తన దగ్గరికి రమ్మనీ మరీ మరీ చెప్పింది. అప్పటివరకూ రాబర్ట్ గుర్తుగా కూడా తన దగ్గర ఏమీ మిగలలేదని ఎపుడూ బాధపడేది. ఇపుడు మనవడు, మునిమనవరాలు, ముందు ముందు పుట్టబోయే వాళ్ళల్లో తమ ప్రేమ మెరుస్తూనే ఉంటుందని అనుకోవడంతో ఇజబెల్ కు కొంచెం తృప్తి కలిగింది. అందరి దగ్గరా వీడ్కోలు తీసుకుని హోటల్ కు వెళ్ళిపోయారు. మరుసటి రోజు ఉదయం తిరుగు ప్రయాణానికి బయలుదేరారు. వెళ్లేముందు ఇజబెల్ తన తండ్రి సమాధి దగ్గర ఆగి, తండ్రికి మనసారా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంది.

ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇజబెల్ ను ఇంటి దగ్గర దింపి వెళుతూ, డోరీ 'చనిపోయింది నీకూతురు అని ముందే నాకెందుకు చెప్పలేదు' అని అడిగితే, 'నాకు ఎక్కడి నుండి మొదలు పెట్టాలో తెలీక నా ప్రేమ కథతో మొదలెట్టాను. అది కూడా చెప్పాలనుకున్నాను, కానీ ఈలోగా నీ సమస్యలు మొదలయ్యాయి. ఏ క్షణంలో అయినా నువ్వు వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళాల్సిన అవసరం పడితే, నాకోసం మానుకుంటావేమో అని చెప్పలేదు' అని చెప్పింది. ఇంకా 'డోరీ, నీకు నేనెప్పుడూ చెప్పలేదు కానీ నాకు నువ్వు కేవలం స్నేహితురాలివే కాదు. నా కూతురివి. నీ ఆసరా లేకపోతే నేను ఒంటరిగా ఈ పని చెయ్యలేకపోదును. రాబర్ట్, పాప ఇద్దరూ దూరమవడం నా మనసులో రెండు మానని గాయాలు చేసింది. కానీ దేవుడు నీ ద్వారా ఆ లోటుని కొంచెం పూడ్చాడు. నిజానికి నేను చాలా అదృష్టవంతురాలిని, ఎందుకంటే ఇద్దరు మంచి వ్యక్తులు నన్ను నిజాయితీగా ప్రేమించారు. మంచి మగవాళ్ళు కొందరే ఉంటారు. నువ్వు ప్రేమించే మంచి మగవాడు దొరికినపుడు మాత్రం ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా అతన్ని వదిలిపెట్టకు' అని చెప్పింది.

ఆ నాలుగు రోజుల్లో ఇజబెల్ జీవితం ద్వారా తను తెలుసుకున్న విషయాలతో, డోరీకి చాలా సమస్యలకు పరిష్కారం దొరికింది. ఇంటికి వెళ్ళగానే కొడుకుతో మామూలుగా మాట్లాడి సంగతులేంటి అని అడిగితే, 'జెన్నీకి సహజంగానే అబార్షన్ అయిందనీ, కాబట్టి హాస్పటల్ కి వెళ్ళక్కర్లేదు' అని చెప్పాడు. కానీ నాకు చాలా బాధగా ఉందమ్మా అని ఏడ్చాడు. డోరీకి ఇపుడు ఆ బాధను అర్థం చేసుకోగలిగే శక్తి వచ్చింది. కొడుకుని దగ్గరకు తీసుకుని 'నీమీద నేను అప్సెట్ అయిన మాట నిజం. అయితే సమస్యలొచ్చినపుడు వాటికి భయపడి దొంగతనాల్లాంటి పనులు చేసేకన్నా, ఇంకేదన్నా మార్గం ఉందేమో వెదుక్కోవాలి. నువ్వింకా చిన్నపిల్లాడివి కాబట్టి ఇలాంటి సమస్యలు ఇంకా వస్తూనే ఉంటాయి. అయితే అపుడు వాటిలోంచి బయట పడటానికి నువ్వొక్కడివే కష్టపడక్కర్లేదు. నువ్వు తీసుకున్న నిర్ణయాలను నేను అంగీకరించకపోవచ్చు, కానీ నువ్వు సరైన నిర్ణయం తీసుకోడంలో సాయపడటానికి నీకు తోడుగా నేనున్నాను. నువ్వు ఒంటరివి కాదు అన్నది గుర్తు పెట్టుకో' అని చెప్పింది.

డోరీ టీగ్ ని కలిసి తమిద్దరి ఫ్యూచర్ గురించీ తను ఆలోచించాననీ, అయితే తన టీనేజ్ పిల్లలూ, వాళ్ళ తలనొప్పులూ, తన తల్లి, ఇజబెల్ వీళ్ళందరి మీదా తనకున్న బాధ్యతలన్నీ ఏకరువు పెట్టింది. అతను తనకీ బాధ్యతలున్నాయనీ, తన పిల్లలు కూడా కొన్నేళ్లలో అదే వయసుకి వస్తారు కాబట్టి తనవైపు నుంచి కూడా ఆ తలనొప్పులన్నీ ఉంటాయి మరి అన్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి ఆ బాధ్యతలని తీర్చుకోగలమన్న నమ్మకం తనకుంది కాబట్టి, తన మీద నమ్మకం ఉంచమని అడిగాడు. డోరీకి ఇజబెల్ మాటలు గుర్తొచ్చాయి. అతనిని వదులుకోకూడదని నిర్ణయించుకుంది.

ఈ కథకి రచయిత్రి నాన్నమ్మ కథ ప్రేరణ అట. ఆవిడ టీనేజ్ వయసులో ఒక నీగ్రో అబ్బాయిని ప్రేమించారట. సహజంగానే పెద్దవాళ్ళు ఆ ప్రేమని సాగనివ్వలేదు. ఆవిడ ఎప్పుడూ మూడీగా, సీరియస్గా ఉండేవారట. కొన్నేళ్ళ క్రిందట జూలీ వాళ్ళ నాన్నను అడిగితే, అపుడు ఆయన ఆ కథ చెప్పారు. అపుడు జూలీకి అనిపించిందట, బహుశా ఆ ప్రేమతో పాటే ఆవిడ జీవితం మీద ఆపేక్షనూ, సున్నితత్వాన్ని పోగొట్టుకున్నారేమో అని. ఆ కథ ఆమెను ఈ నవల రాసేవరకూ వెంటాడిందట. డోరీ పాత్రకు తన చిరకాల స్నేహితురాలయిన తన హెయిర్ డ్రెస్సర్ ప్రేరణ అని చెపుతారు.

కథంతా ఒక చాప్టర్ ఇజబెల్ గతంతో, ఇంకొక చాప్టర్ డోరీ కథ వర్తమానంతో సాగుతుంది. అయితే కథ ఎక్కడా పట్టు తప్పకుండా, కన్ఫ్యూజన్ రాకుండా, రెండు కథలనూ అల్లుతూ ఎంతో చక్కగా, సీమ్ లెస్ అంటారే అంత చక్కగా వ్రాసారు. కథలో రెండు పార్శ్వాలు. ఒకటి రాబర్ట్ ఇజబెల్ ప్రేమకథ. రెండోది డోరీ ఇజబెల్ మధ్య స్నేహం. రెండూ మనల్ని ఎంతో ఆసక్తిగా చదివిస్తాయి. లిరికల్ పొయెట్రీ అంటారు, అలాంటి అందమయిన వచనం, ఒక్క వాక్యం కూడా పొల్లు లేకుండా. మొత్తం కథ చెప్పిన తీరు ఒక్కటీ ఒకెత్తు, ముగింపు ఒక్కటీ ఒకెత్తు. ఒక్కో నిజమూ బయటపెడుతుంటే, మనకి ఒళ్ళు గగుర్పొడుస్తుంది. తెలియకుండానే కళ్ళు చెమ్మగిల్లుతాయి.

ఇజబెల్ కథలో వాళ్ళ ప్రేమా, పర్యవశానాలూ, జాతివివక్షతో అన్యాయమూ అమానుషమూ అయిన చర్యలూ మరీ ఇంత రాక్షసమా అనిపిస్తుంది. అయితే ఇది ఎపుడో డెబ్బయ్యేళ్ళ క్రిందటి కథ, ఇపుడు అందరమూ మనుషులుగా చాలా పరిణితి చెందిపోయి మానవత్వాన్ని మనసంతా నింపేసుకున్నాము అనుకుంటే పొరపాటే. అప్పటి అంత కాకపోయినా ఇంకా వివక్ష ఉంది. సమానత్వం అనేది లా పుస్తకాల్లోనే తప్ప మనుషుల మనస్సులో లేదు. దాన్ని ఎత్తి చూపుతూ కొన్ని సీన్స్ వ్రాసారు. ఒక హోటల్ మేనేజర్ డోరీ, ఇజబెల్ కలిసి రావడం అనుమానించి, ఇజబెల్ కారు లోంచి దిగి లోపలికి వచ్చి మాట్లాడేవరకూ డోరీకి రూమ్ ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తాడు. అలానే ఒక రెస్టారంట్లో భోజనానికి ఆగినపుడు, అక్కడ కొంతమంది వీళ్ళిద్దరికీ స్నేహమేంటీ, ఆ నల్లామె తెల్లామెకు సర్వెంట్ అయుంటుంది అని వినేలానే కామెంట్ చెయ్యడం, ఇద్దరినీ అనుమానంగా చూడటం చేస్తారు. రెండు చోట్లా ఇజబెల్ వాళ్ళకు బుద్ధొచ్చేలా గట్టిగా జవాబిస్తుంది. ఓ రెండు మూడేళ్ళ క్రితమే ఎక్కడో చదివినట్టో, టీవీ ప్రోగ్రాం లోనో చూసిన గుర్తు. అందులో కొంతమంది ఆఫ్రికన్ అమెరికన్స్, వాళ్ళని చాలా చోట్ల షాపుల్లో అనుమానంగా చూస్తారనీ, ఏదో పనున్నట్టు సిబ్బంది వాళ్ళ వెంటే గమనిస్తూ తిరుగుతారనీ, తాము నిజాయితీగా కొంటున్నాకూడా చూపుల్లో అనుమానం పోదనీ బాధగా చెప్పారు. ఏదో ఒక్కరు చేసిన ఛండాలపు పనికి జాతిని మొత్తం బాధ్యులని చెయ్యడం, అనుమానించి అవమానించడం ఏ జాతి చరిత్రలోనూ కొత్త కాదు.

డోరీ, ఇజబెల్ ... వయసులు వేరు, రంగులు వేరు, జాతులు వేరు, మనస్తత్వాలు వేరు. అయినా కూడా అపురూపమయిన స్నేహబంధం ఇద్దరి మధ్యా ఏర్పడింది. ఏ ఒక్కరూ అవసరానికో, కాలక్షేపానికో కోరి సృష్టించుకున్నది కాదు. మన జీవితంలోకి ఎవరు, ఎపుడు, ఏ రూపంలో ఏ బంధంతో అడుగుపెడతారో తెలీదు. ఆ అదృష్టం మన వాకిలిలో నిలబడి తలుపు తట్టినపుడు నిండు మనసుతో స్వాగతం చెప్పాలి. హృదయానికి అపురూపంగా హత్తుకోవాలి. ఎందుకంటే అలాంటివి చాలా అరుదుగా దొరికే అదృష్టాలు. అందరికీ ఆ అదృష్టాలు రాసి పెట్టి ఉండకపోవచ్చు.

పుస్తకం నుండి కొన్ని నచ్చిన వాక్యాలు :

"It's funny how you find a friend – in likely places – and almost immediately, you can talk about anything. But more often than not, after the initial blush, you find you really have nothing in common. With others, you believe you'll never be more than acquaintances. You're so different, after all. But then this thing surprises you, sticking longer than you ever predicted, and you begin to rely on it, and that relationship whittles down your walls, little by little, until you realize you know that one person better than almost anyone. You're really and truly friends."

"The heart is a demanding tenant; it frequently makes a strong argument against common sense."

"When you fall in love, every kind of reason flies out the newly opened window of your brain."

"The only person I needed to trust was myself. The other road had too many curves, and I wanted to see straight ahead."

"Things I'd been sure of before, I questioned now."

"Remember this, Dorrie: Some men are just plain bad news. Then there are good men. They'll do. Then there are good men you love. If you find one of the last kind, you'd better hang on to him with everything you have."

రచయిత్రి పరిచయం: Julie Kibler టెక్సాస్ లోని ఆర్లింగ్టన్ నివాసి. వృత్తి ఫ్రీలాన్స్ ఎడిటర్. పుస్తకాలు చదవడం, సినిమాలు, ఫోటోగ్రఫీ హాబీలు. What Women Write అనే బ్లాగులో, ఇంకొంతమంది రచయిత్రులతో కలిసి పోస్ట్స్ వ్రాస్తూ ఉంటారు. Calling Me Home ఆమె మొదటి నవల. దీన్ని 2013 లో వ్రాసారు. ఈ పుస్తకం ప్రస్తుతానికి దాదాపు పది విదేశీ భాషల్లో విడుదల అయింది. దీన్ని సినిమాగా తీయడానికి వార్నర్ బ్రదర్స్ సంస్థ రైట్స్ తీసుకుంది అని ఒక వార్త. కొన్నేళ్ళ క్రితం తన నాన్నమ్మతో తన అనుబంధం గురించి, Final Sale on Tires అనే ఒక మెమోయిర్ వ్రాశారట. ప్రస్తుతం ఆమె రెండవ నవల వ్రాసే ప్రయత్నాల్లో ఉన్నారు.

Some Interesting Links:

రచయిత్రితో పరిచయం, కథ వెనుక కథా, పాత్రలకు ప్రేరణా, విశేషాలూ బుక్ మాగ్నెట్ బ్లాగర్ చేసిన ఇంటర్వ్యూలో ...

ఈ పుస్తకానికి వివిధ భాషల ఎడిషన్స్ కు వేసిన ముఖచిత్రాలు

ఈ పుస్తకానికి ఒక అభిమాని, కథలో ప్రాంతాలు, సంఘటనలకు సరిపోయేలా అప్పటి సిన్నినాటి చిత్రాలతో కూర్చిన స్క్రాప్ బుక్

(Pictures source: Internet)

(రచయిత్రి బ్లాగు http://padamatikoyila.blogspot.com/)

COMMENTS